

Hof van Cassatie

LIBERCAS

3 - 2019

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

DAAD

Daad - Fout - Zorgvuldigheidsnorm

Als een fout in de zin van de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek wordt aangemerkt elke schending van een wettelijke norm waarin een welbepaalde gedraging geboden of verboden wordt; daarnaast maakt ook elke inbreuk op de zorgvuldigheidsnorm een fout uit; de zorgvuldigheidsnorm wordt geschonden wanneer men zich anders gedraagt dan een normaal vooruitziend en zorgvuldig persoon die in dezelfde omstandigheden verkeert; hoewel de feitenrechter op onaantastbare wijze oordeelt over het bestaan van een fout, gaat het Hof niettemin na of de rechter het wettelijk begrip fout niet heeft miskend (1). (1) Cass. 21 september 2012, AR F.11.0085.N, AC 2012, nr. 481.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

24 mei 2018

C.2017.0504.N

AC nr. ...

Daad - Fout - Luchtvaartuig - Gezagvoerder - Strafrechtelijke aansprakelijkheid

Als een fout in de zin van de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek wordt aangemerkt elke schending van een wettelijke norm waarin een welbepaalde gedraging geboden of verboden wordt; daarnaast maakt ook elke inbreuk op de zorgvuldigheidsnorm een fout uit; de zorgvuldigheidsnorm wordt geschonden wanneer men zich anders gedraagt dan een normaal vooruitziend en zorgvuldig persoon die in dezelfde omstandigheden verkeert; hoewel de feitenrechter op onaantastbare wijze oordeelt over het bestaan van een fout, gaat het Hof niettemin na of de rechter het wettelijk begrip fout niet heeft miskend (1). (1) Cass. 21 september 2012, AR F.11.0085.N, AC 2012, nr. 481.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

24 mei 2018

C.2017.0504.N

AC nr. ...

ADVOCaat

- Rechtscollege van de rechterlijke orde - Akte van rechtspleging - Optreden in naam van een rechtspersoon - Regelmatige lastgeving - Wettelijk vermoeden

Behalve indien de wet, luidens artikel 440, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, een bijzondere lastgeving vereist, wordt de advocaat die voor een rechtscollege van de rechterlijke orde een akte van rechtspleging verricht en zich ertoe beperkt in die akte te verklaren dat hij optreedt in naam van een rechtspersoon die genoegzaam geïdentificeerd is door de opgave van zijn benaming, zijn rechtskarakter en zijn hoofdzetel, wettelijk vermoed daartoe een regelmatige lastgeving van een bevoegd orgaan van die rechtspersoon te hebben verkregen (1). (1) Cass. 12 februari 2016, AR F.14.0223.F, AC 2016, nr. 105.

- Art. 440, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

20 december 2018

F.2017.0146.F

AC nr. ...

- Rechtscollege van de rechterlijke orde - Akte van rechtspleging - Optreden in naam van een rechtspersoon - Volmacht - Wettelijk vermoeden - Weerlegbaar - Bewijslast - Geen ambtshalve controle door de rechter

Dat vermoeden van volmacht, ingesteld door artikel 440, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, ten aanzien van de advocaat is niet onweerlegbaar; het is een partij toegestaan om te betogen dat de beslissing om een akte van rechtspleging te verrichten, niet is goedgekeurd door de organen van een rechtspersoon en niet van hem uitgaat, maar de bewijslast rust op de partij die die betwisting opwerpt; het staat niet aan de rechter een dergelijke betwisting ambtshalve op te werpen (1). (1) Cass. 12 februari 2016, AR F.14.0223.F, AC 2016, nr. 105.

- Art. 440, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

20 december 2018

F.2017.0146.F

AC nr. ...

APOTHEKER

- Tuchtzaken - Provinciale raad - Geen beslissing binnen zes maanden - Raad van beroep - Uitspraak in eerste en laatste aanleg - Toepassing sanctie

De raad van beroep van de Orde der apothekers die in eerste en laatste aanleg uitspraak doet nadat de zaak aanhangig werd omdat de provinciale raad geen enkele beslissing heeft genomen binnen zes maanden vanaf de ontvangst van de klacht en daarbij een sanctie oplegt, dient dat te doen met tweederde meerderheid van stemmen (1). (1) Zie Cass. 21 december 2012, AR D.12.0011.N, AC 2012, nr. 706.

- Art. 31, eerste lid KB 29 mei 1970 tot regeling van de organisatie en de werking der raden van de Orde der apothekers

- Artt. 13, tweede lid, 3°, 20, § 1, 24, § 2, en 25, § 4, tweede lid KB nr. 80 van 10 november 1967 betreffende de Orde der apothekers

24 mei 2018

D.2016.0022.N

AC nr. ...

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN

EXPLOOT

Exploot - Exploot van betekening van het cassatieberoep - Verweerder - Belgische Staat - Minister van Financiën - Betekening aan onbevoegde ambtenaar - Nietigheid - Neerlegging van een memorie van antwoord - Fout die de belangen van de verweerder niet heeft geschaad

De aangevoerde onregelmatigheid van de betekening van het cassatieberoep heeft de belangen van de verwerende partij niet geschaad wanneer zij, door tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie, binnen de wettelijke termijnen een memorie van antwoord heeft neergelegd en heeft geantwoord op de in het cassatieberoep aangevoerde middelen (1). (1) Cass. 6 april 2017, AR C.15.0506.F, AC 2017, nr. 250. Zie Cass. 29 juni 2018, AR F.17.0144.F, AC 2018, nr. 428; Cass. 10 juni 2010, AR F.09.0014.N, AC 2010, nr. 415.

- Art. 861 Gerechtelijk Wetboek

20 december 2018

F.2017.0095.F

AC nr. ...

IN HET BUITENLAND

In het buitenland - Betekening in Frankrijk - Verdrag van 15 november 1965 - Rechtstreekse betekening

De betekening in Frankrijk door de tussenkomst van een Franse gerechtsdeurwaarder op verzoek van de Belgische gerechtsdeurwaarder doet de termijn van cassatieberoep ingaan.

- Art. 10, b) Verdrag 15 november 1965 inzake de betekening en de kennisgeving in het buitenland van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke zaken en in handelszaken, opgemaakt te 's Gravenhage en goedgekeurd bij wet van 24 januari 1970

29 november 2018

F.2017.0050.F

AC nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG

STRAFZAKEN

Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels) - Beklaagde - Vrijspraak van alle ten laste gelegde feiten - Vordering tot herstel van schade - Beoordeling door de strafrechter

De strafrechter die uitspraak doet over de burgerlijke rechtsvordering tot herstel van de schade is niet gehouden na te gaan of een beklagde, die wordt vrijgesproken van alle hem ten laste gelegde feiten, andere fouten of onvoorzichtigheden in oorzakelijk verband met de gevorderde schade heeft begaan (1). (1) Zie: R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Kluwer, 2014, 1176 e.v.

- Artt. 3 en 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

29 mei 2018

P.2017.0635.N

AC nr. ...

BEWIJS

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Bewijsvoering - Overlegging van stukken - In een andere lidstaat woonachtige partij of derde - Onrechtmatige niet-overlegging - Voorziene consequenties

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

26 april 2018

C.2016.0192.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Bewijsvoering - Overlegging van stukken - In een andere lidstaat woonachtige partij of derde

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

26 april 2018

C.2016.0192.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Bewijsvoering - Overlegging van stukken - In een andere lidstaat woonachtige partij of derde - Onrechtmatige niet-overlegging - Voorziene consequenties

Uit het arrest van 6 september 2012 Lippens, C-170/11, van het Hof van Justitie van de Europese Unie met betrekking tot artikel 1, lid 1, van de verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken volgt kennelijk dat wanneer een gerecht van een lidstaat een in een andere lidstaat woonachtige partij of derde veroordeelt om hem stukken over te leggen overeenkomstig het nationale recht van dat gerecht, het gerecht aan de onrechtmatige niet-overlegging van de stukken de in zijn nationale recht voorziene consequenties mag verbinden, mits eerbiediging van het Unierecht (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1, eerste lid Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking

tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken

26 april 2018

C.2016.0192.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Bewijsvoering - Overlegging van stukken - In een andere lidstaat woonachtige partij of derde

Uit het arrest van 6 september 2012 Lippens, C-170/11, van het Hof van Justitie van de Europese Unie met betrekking tot artikel 1, lid 1, van de verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken volgt kennelijk dat een gerecht van een lidstaat een in een andere lidstaat woonachtige partij of derde mag veroordelen om hem stukken over te leggen overeenkomstig het nationale recht van dat gerecht (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1, eerste lid Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken

26 april 2018

C.2016.0192.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Bewijsvoering - Onregelmatig verkregen bewijselementen - Bewijselementen verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven - Schending van artikel 8 EVRM en artikel 7 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie - Draagwijdte

Artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering bepaalt dat tot nietigheid van een onregelmatig verkregen bewijselement enkel wordt besloten indien ofwel de naleving van de betrokken vormvoorwaarden wordt voorgeschreven op straffe van nietigheid, ofwel de begane onregelmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast, ofwel het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces; krachtens die bepaling worden onregelmatigheden waardoor geen op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorwaarde wordt overtreden en die evenmin voldoen aan de andere erin vermelde voorwaarden, niet nietig verklaard of uit het debat geweerd en deze regel geldt voor alle onregelmatigheden, ongeacht of zij een inbreuk inhouden op een verdragsrechtelijk of grondwettelijk gewaarborgd recht dat de bescherming van het privéleven beoogt (1). (1) Cass. 19 april 2016, AR P.15.1639.N, AC 2016, nr. 265 met concl. OM; zie de wet van 14 juni 2017 tot wijziging van artikel 36bis van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, BS 28 juni 2017.

20 februari 2018

P.2017.0882.N

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijsvoering - Onregelmatig verkregen bewijselementen - Bewijselementen verkregen in strijd met het recht op bescherming van persoonsgegevens - Schending van artikel 8 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie - Draagwijdte

Artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering bepaalt dat tot nietigheid van een onregelmatig verkregen bewijselement enkel wordt besloten indien ofwel de naleving van de betrokken vormvoorwaarden wordt voorgeschreven op straffe van nietigheid, ofwel de begane onregelmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast, ofwel het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces; krachtens die bepaling worden onregelmatigheden waardoor geen op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorwaarde wordt overtreden en die evenmin voldoen aan de andere erin vermelde voorwaarden, niet nietig verklaard of uit het debat geweerd en deze regel geldt voor alle onregelmatigheden, ongeacht of zij een inbreuk inhouden op een verdragsrechtelijk of grondwettelijk gewaarborgd recht dat de bescherming van het privéleven beoogt (1). (1) Cass. 19 april 2016, AR P.15.1639.N, AC 2016, nr. 265 met concl. OM; zie de wet van 14 juni 2017 tot wijziging van artikel 36bis van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, BS 28 juni 2017.

20 februari 2018

P.2017.0882.N

AC nr. ...

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING

- Strafzaken - Beklaagde - Vrijspraak van alle ten laste gelegde feiten - Vordering tot herstel van schade - Beoordeling door de strafrechter

De strafrechter die uitspraak doet over de burgerlijke rechtsvordering tot herstel van de schade is niet gehouden na te gaan of een beklagde, die wordt vrijgesproken van alle hem ten laste gelegde feiten, andere fouten of onvoorzichtigheden in oorzakelijk verband met de gevorderde schade heeft begaan (1). (1) Zie: R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Kluwer, 2014, 1176 e.v.

- Artt. 3 en 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

29 mei 2018

P.2017.0635.N

AC nr. ...

CASSATIE

BEVOEGDHEID VAN HET HOF

Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Bepaling van de draagwijdte ervan - Toepassing van de buitenlandse wet door de feitenrechter

Wanneer de feitenrechter de buitenlandse wet toepast, moet hij de draagwijdte ervan bepalen door rekening te houden met de uitlegging die eraan gegeven wordt in het land van oorsprong; het Hof gaat na of de beslissing van de feitenrechter overeenstemt met de uitlegging ervan (1). (1) Zie concl. OM.

26 april 2018

C.2016.0192.N

AC nr. ...

Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Toepassing van de buitenlandse wet door de feitenrechter - Bepaling van de draagwijdte ervan

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

26 april 2018

C.2016.0192.N

AC nr. ...

Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Verbintenis - Voorwaardelijke verbintenis - Onmogelijke

voorwaarde - Begrip - Opdracht van de feitenrechter - Hof van Cassatie - Toetsing

Het behoort aan de feitenrechter te oordelen of de vervulling van de voorwaarde materieel onmogelijk is; hij dient hierbij na te gaan of objectieve elementen de vervulling van de voorwaarde in de weg staan; de onmogelijkheid moet vaststaand zijn; het Hof gaat hierbij enkel na of de rechter het wettelijk begrip "onmogelijke voorwaarde" niet heeft miskend.

- Artt. 1168 en 1172 Burgerlijk Wetboek

12 april 2018

C.2017.0438.N

AC nr. ...

CASSATIEBEROEP**BELASTINGZAKEN*****Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde - Begin - Betekening in Frankrijk - Verdrag van 15 november 1965 - Rechtstreekse betekening***

De betekening in Frankrijk door de tussenkomst van een Franse gerechtsdeurwaarder op verzoek van de Belgische gerechtsdeurwaarder doet de termijn van cassatieberoep ingaan.

- Art. 10, b) Verdrag 15 november 1965 inzake de betekening en de kennisgeving in het buitenland van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke zaken en in handelszaken, opgemaakt te 's Gravenhage en goedgekeurd bij wet van 24 januari 1970

29 november 2018

F.2017.0050.F

AC nr. ...

BURGERLIJKE ZAKEN***Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Verweerder - Belgische Staat - Minister van Financiën - Betekening aan onbevoegde ambtenaar - Nietigheid - Neerlegging van een memorie van antwoord - Fout die de belangen van de verweerder niet heeft geschaad***

De aangevoerde onregelmatigheid van de betekening van het cassatieberoep heeft de belangen van de verwerende partij niet geschaad wanneer zij, door tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie, binnen de wettelijke termijnen een memorie van antwoord heeft neergelegd en heeft geantwoord op de in het cassatieberoep aangevoerde middelen (1). (1) Cass. 6 april 2017, AR C.15.0506.F, AC 2017, nr. 250. Zie Cass. 29 juni 2018, AR F.17.0144.F, AC 2018, nr. 428; Cass. 10 juni 2010, AR F.09.0014.N, AC 2010, nr. 415.

- Art. 861 Gerechtelijk Wetboek

20 december 2018

F.2017.0095.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Tussenkomst - Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie - Europese Commissie - Tussenkomst in de hoedanigheid van amicus curiae - Neerlegging van schriftelijke opmerkingen - Doel

Wanneer de Europese Commissie krachtens artikel 15, § 3, eerste lid, van de verordening (EG) nr. 1/2003 van 16 december 2002, schriftelijke opmerkingen indient bij de rechterlijke instanties van de lidstaten om een coherente toepassing van de artikelen 101 en 102 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te waarborgen, komt zij tussenbeide als amicus curiae en is zij geen vrijwillig tussenkomende partij in de procedure in de zin van artikel 812 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 657.

- Art. 15, § 3, eerste lid Verordening E.G. nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag

- Art. 812 Gerechtelijk Wetboek

22 november 2018

C.2017.0126.F

AC nr. ...

CASSATIEMIDDELEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Belang - Substitutie van motieven - Ontvankelijkheid

Niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang, is het cassatiemiddel dat, al ware het gegrond, niet tot cassatie kan leiden, doordat de bestreden beslissing op grond van een door het Hof in de plaats gestelde reden naar recht verantwoord is (1). (1) Zie concl. OM; zie tevens Cass. 23 maart 2012, AR D.11.0002.F, AC 2012, nr.193; Cass. 26 september 2008, AR C.07.0416.N, AC 2008, nr. 510; Cass. 22 april 2005, AR C.04.0194.N, AC 2005, nr. 238.

12 april 2018

C.2017.0300.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Wettelijk begrip fout

Als een fout in de zin van de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek wordt aangemerkt elke schending van een wettelijke norm waarin een welbepaalde gedraging geboden of verboden wordt; daarnaast maakt ook elke inbreuk op de zorgvuldigheidsnorm een fout uit; de zorgvuldigheidsnorm wordt geschonden wanneer men zich anders gedraagt dan een normaal vooruitziend en zorgvuldig persoon die in dezelfde omstandigheden verkeert; hoewel de feitenrechter op onaantastbare wijze oordeelt over het bestaan van een fout, gaat het Hof niettemin na of de rechter het wettelijk begrip fout niet heeft miskend (1). (1) Cass. 21 september 2012, AR F.11.0085.N, AC 2012, nr. 481.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

24 mei 2018

C.2017.0504.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Belang - Substitutie van motieven - Ontvankelijkheid

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

12 april 2018

C.2017.0300.N

AC nr. ...

DAGVAARDING

- Verjaring - Stuiting

De dagvaarding stuit de verjaring van de vordering die zij inleidt (1); het voorwerp van de vordering is wat effectief wordt gevorderd (2). (1) C. LEBLON, Stuiting, schorsing en verlenging van verjaringstermijnen, in I. CLAEYS (ed.), Verjaring in het privaatrecht. Weet de avond wat de morgen brengt?, Mechelen, Kluwer, 2005, 97-98, nr. 13. (2) J. LAENENS e. a., Handboek Gerechtelijk Recht, 2008, 93, nr. 150.

- Art. 2244, eerste en tweede lid Burgerlijk Wetboek

24 mei 2018

C.2017.0589.N

AC nr. ...

DESKUNDIGENONDERZOEK

- Burgerlijke zaken - Gerechtsdeskundige - Niet-ondertekening van het verslag - Nietigheid - Dekking

De dekking van de nietigheid ingevolge de niet-ondertekening van het verslag van de gerechtsdeskundige was verworven van zodra een vonnis of arrest op tegenspraak was geweest, behalve datgene dat enkel een maatregel van inwendige aard inhield, zonder dat bedoelde nietigheid was voorgedragen of ambtshalve was uitgesproken (1) (2). (1) Zie concl. OM. (2) Art. 862 Gerechtelijk Wetboek vóór de opheffing ervan bij art. 24 Wet 19 oktober 2015; Art. 864 Gerechtelijk Wetboek vóór de vervanging ervan, met opheffing van het tweede lid, bij art. 25 Wet 19 oktober 2015.

- Artt. 862, § 1, 2°, 864, eerste en tweede lid, en 978, § 1, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

12 april 2018

C.2017.0300.N

AC nr. ...

- Burgerlijke zaken - Gerechtsdeskundige - Niet-ondertekening van het verslag - Nietigheid - Dekking

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

12 april 2018

C.2017.0300.N

AC nr. ...

EUROPESE UNIE**ALGEMEEN*****Algemeen - Handvest van de grondrechten van de Europese Unie - Artikel 7 - Eerbiediging van het privéleven - Bewijselementen verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven - Draagwijdte***

Het feit dat bewijselementen werden verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven zoals gewaarborgd door artikel 7 Handvest, artikel 8 EVRM en artikel 22 Grondwet of met het recht op bescherming van persoonsgegevens zoals gewaarborgd door artikel 8 Handvest, heeft niet steeds schending van artikel 6 EVRM of miskenning van het recht op een eerlijk proces tot gevolg (1). (1) Cass. 19 april 2016, AR P.15.1639.N, AC 2016, nr. 265 met concl. OM; zie de wet van 14 juni 2017 tot wijziging van artikel 36bis van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, BS 28 juni 2017.

20 februari 2018

P.2017.0882.N

AC nr. ...

Algemeen - Handvest van de grondrechten van de Europese Unie - Artikel 8 - Bescherming van persoonsgegevens - Bewijselementen verkregen in strijd met het recht op bescherming van persoonsgegevens - Draagwijdte

Het feit dat bewijselementen werden verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven zoals gewaarborgd door artikel 7 Handvest, artikel 8 EVRM en artikel 22 Grondwet of met het recht op bescherming van persoonsgegevens zoals gewaarborgd door artikel 8 Handvest, heeft niet steeds schending van artikel 6 EVRM of miskenning van het recht op een eerlijk proces tot gevolg (1). (1) Cass. 19 april 2016, AR P.15.1639.N, AC 2016, nr. 265 met concl. OM; zie de wet van 14 juni 2017 tot wijziging van artikel 36bis van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, BS 28 juni 2017.

20 februari 2018

P.2017.0882.N

AC nr. ...

Algemeen - Handvest van de grondrechten van de Europese Unie - Artikel 47 - Recht op een

doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht - Bewijs - Onregelmatig verkregen bewijselementen - Toetsing aan artikel 32 Wetboek van Strafvordering

Het feit dat de rechter het onregelmatig verkregen bewijs toetst aan de voorwaarden van artikel 32 Wetboek van Strafvordering, houdt een effectief rechtsherstel in zoals bedoeld in artikel 47, eerste lid, Handvest en artikel 13 EVRM.

20 februari 2018

P.2017.0882.N

AC nr. ...

VERDRAGSBEPALINGEN***Verdragsbepalingen - Beginselen - Artikel 5.3 EEX-Verordening - Artikel 96, 2°, Wetboek IPR - Plaats waar de schade is ingetreden***

Als plaats waar de schade is ingetreden krachtens artikel 96, 2°, Wetboek IPR, dat wordt uitgelegd in de zin van artikel 5.3 EEX - Verordening, moet worden begrepen de plaats waar de veroorzakende gebeurtenis rechtstreekse schadelijke gevolgen heeft gehad voor degene die hierdoor direct is benadeeld (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 96, 2° Wet 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht

- Art. 5.3 Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

24 mei 2018

C.2017.0514.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Artikel 5.3 EEX-Verordening - Artikel 96, 2°, Wetboek IPR - Plaats waar de schade is ingetreden

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

24 mei 2018

C.2017.0514.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Artikel 5.3 EEX-Verordening - Artikel 96, 2°, Wetboek IPR - Plaats waar de schade is ingetreden

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

24 mei 2018

C.2017.0514.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Verdrag Europese Unie - Artikel 4.3 VEU - Beginsel van de loyale samenwerking

De in artikel 4.3 VEU aan de lidstaten van de Europese Unie opgelegde verplichting tot loyale samenwerking heeft alleen betrekking op de uitvoering van het Unierecht (1). (1) Zie over deze bepaling K. LENAERTS en P. VAN NUFFEL, Europees Recht, Antwerpen, Intersentia, 2011, blz. 104-109.

20 februari 2018

P.2018.0107.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Artikel 5.3 EEX-Verordening - Artikel 96, 2°, Wetboek IPR - Plaats waar de schade is ingetreden

De plaats waar de schade is ingetreden krachtens artikel 96, 2°, Wetboek IPR, dat wordt uitgelegd in de zin van artikel 5.3 EEX - Verordening, doelt niet op de woonplaats van de verzoeker, enkel op grond dat hij aldaar financiële schade heeft geleden die voortvloeit uit een in een andere staat ingetreden en door hem geleden verlies van vermogensonderdelen; daarentegen hebben de gerechten van de woonplaats van de verzoeker rechtsmacht indien de schade aldaar rechtstreeks is ingetreden (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 96, 2° Wet 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht
- Art. 5.3 Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

24 mei 2018

C.2017.0514.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Artikel 5.3 EEX-Verordening - Hof van Justitie van de Europese Unie - Interpretatieve rechtspraak - Artikel 96, 2°, Wetboek IPR

Uit artikel 96, 2°, Wetboek IPR en de wetsgeschiedenis blijkt dat deze bepaling gebaseerd is op de interpretatieve rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie bij artikel 5.3 EEX - Verordening, thans artikel 7.2 Brussel Ibis Verordening (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 96, 2° Wet 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht
- Art. 5.3 Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

24 mei 2018

C.2017.0514.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Hof van Justitie - Artikel 1, eerste lid, Verordening (EG) nr. 1206/2001 - Overlegging van stukken - In een andere lidstaat woonachtige partij of derde - Onrechtmatige niet-overlegging - Voorziene consequenties

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

26 april 2018

C.2016.0192.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Hof van Justitie - Artikel 1, eerste lid, Verordening (EG) nr. 1206/2001 - Overlegging van stukken - In een andere lidstaat woonachtige partij of derde

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

26 april 2018

C.2016.0192.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Artikel 1, eerste lid, Verordening (EG) nr. 1206/2001 - Overlegging van stukken - In een andere lidstaat woonachtige partij of derde - Onrechtmatige niet-overlegging - Voorziene consequenties - Hof van Justitie

Uit het arrest van 6 september 2012 Lippens, C-170/11, van het Hof van Justitie van de Europese Unie met betrekking tot artikel 1, lid 1, van de verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken volgt kennelijk dat wanneer een gerecht van een lidstaat een in een andere lidstaat woonachtige partij of derde veroordeelt om hem stukken over te leggen overeenkomstig het nationale recht van dat gerecht, het gerecht aan de onrechtmatige niet-overlegging van de stukken de in zijn nationale recht voorziene consequenties mag verbinden, mits eerbiediging van het Unierecht (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1, eerste lid Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken

26 april 2018

C.2016.0192.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Hof van Justitie - Artikel 1, eerste lid, Verordening (EG) nr. 1206/2001 - Overlegging van stukken - In een andere lidstaat woonachtige partij of derde

Uit het arrest van 6 september 2012 Lippens, C-170/11, van het Hof van Justitie van de Europese Unie met betrekking tot artikel 1, lid 1, van de verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrigging in burgerlijke en handelszaken volgt kennelijk dat een gerecht van een lidstaat een in een andere lidstaat woonachtige partij of derde mag veroordelen om hem stukken over te leggen overeenkomstig het nationale recht van dat gerecht (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1, eerste lid Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrigging in burgerlijke en handelszaken

26 april 2018

C.2016.0192.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Algemeen - Europese mededingingsregels - Europese clementieregeling - Doeltreffend clementieprogramma - Vertrouwelijkheid van dossiergegevens - Weigering van inzage - Gewettigd vertrouwen van geheimhouding - Toepassing

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie waarbij met betrekking tot het openbare belang van een doeltreffend clementieprogramma wordt aangenomen dat het enkele inroepen van een risico dat een clementieprogramma aan doeltreffendheid zou inboeten door inzage in bewijsmiddelen in het dossier van een mededingingsprocedure die nodig zijn om schadevorderingen ten gevolge van een mededingingsinbreuk te onderbouwen, niet volstaat om weigering van inzage in deze gegevens te rechtvaardigen en enkel het risico dat een bepaald stuk in concreto het openbaar belang van een doeltreffend clementieprogramma aantast kan rechtvaardigen dat dit document niet wordt verspreid, volgt dat het enkele gewettigd vertrouwen dat de informatie die in het kader van een clementieprogramma werd meegedeeld geheim zou blijven en dat de Commissie die informatie enkel zou gebruiken in het kader van de toepassing van artikel 101 VWEU, niet volstaat om een weigering van inzage in deze gegevens te rechtvaardigen die nodig zijn om een schadevergoeding ten gevolge van een inbreuk op artikel 101 VWEU te onderbouwen.

22 maart 2018

C.2016.0090.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Artikel 5.3 EEX-Verordening - Hof van Justitie van de Europese Unie - Interpretatieve rechtspraak - Artikel 96, 2°, Wetboek IPR

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

24 mei 2018

C.2017.0514.N

AC nr. ...

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ**GEVOLGEN (PERSONEN, GOEDEREN, VERBINTENISSEN)*****Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Schuldeiser - Persoonlijke zekerheidsstelling - Formaliteit - Niet-naleving - Gevolg - Toepassingsgebied - Zakelijke zekerheid***

De wettelijke bepaling die voorziet dat elke schuldeiser die geniet van een persoonlijke zekerheidsstelling zulks vermeldt in zijn aangifte van schuldvordering of uiterlijk binnen zes maanden vanaf de datum van het vonnis van faillietverklaring, tenzij het faillissement eerder werd afgesloten, en de naam, de voornaam en het adres vermeldt van de natuurlijke persoon die zich kosteloos persoonlijk zeker heeft gesteld voor de gefailleerde, die bij gebrek aan deze formaliteit is bevrijd, betreft enkel de persoonlijke zekerheidsstellers en is niet van toepassing op diegenen die zakelijke zekerheid hebben gesteld om een schuld van de gefailleerde te waarborgen.

- Art. 63, tweede lid Wet 8 augustus 1997

31 mei 2018

C.2017.0585.N

AC nr. ...

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN

RECHTSPLEGING

Rechtspleging - Gemeentebelastingen - Reglement - Bekendmaking - Aanplakking

In de zin van artikel L 1133-1 van het Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie, dat de bekendmaking van de gemeentelijke reglementen en verordeningen bij aanplakking voorschrijft, moet aanplakking worden begrepen als een permanente wijze van bekendmaking waardoor de belanghebbenden te allen tijde kennis kunnen nemen van het bestaan van een reglement of een verordening waarvan zij, als zij dat wensen, de inhoud kunnen vernemen op de plaats die in de bekendmaking is aangeduid (1). (1) Cass. 10 september 1992, AR F1192F, AC 1992, nr. 603; zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 729.

- Art. L 1133-1 Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie

20 december 2018

F.2017.0148.F

AC nr. ...

GERECHTSDEURWAARDER

- Ambtsuitoefening - Betreden van het hof van beroep - Aanmelden - Algemene instructies van de Eerste voorzitter

Uit de omstandigheid dat de eerste voorzitter, ingevolge een klachtbrief van de hoofdgriffier, een brief richt tot de syndicus van de gerechtsdeurwaarders en algemene instructies geeft wat betreft het aanmelden van de gerechtsdeurwaarders bij het betreden van het hof van beroep kan geen wettige verdenking afgeleid worden, nu deze aanmeldingsplicht om veiligheidsredenen in beginsel bestaat voor eenieder die het hof van beroep betreedt en geen verband houdt met het bepaalde in artikel 519 en 520 Gerechtelijk Wetboek.

- Artt. 519, 520 en 648, 2° Gerechtelijk Wetboek

29 maart 2018

C.2017.0632.N

AC nr. ...

- Ambtsuitoefening - Betreden van het hof van beroep - Aanmelden - Algemene instructies van de Eerste voorzitter

Uit de omstandigheid dat de eerste voorzitter, ingevolge een klachtbrief van de hoofdgriffier, een brief richt tot de syndicus van de gerechtsdeurwaarders en algemene instructies geeft wat betreft het aanmelden van de gerechtsdeurwaarders bij het betreden van het hof van beroep kan geen wettige verdenking afgeleid worden, nu deze aanmeldingsplicht om veiligheidsredenen in beginsel bestaat voor eenieder die het hof van beroep betreedt en geen verband houdt met het bepaalde in artikel 519 en 520 Gerechtelijk Wetboek.

- Artt. 519, 520 en 648, 2° Gerechtelijk Wetboek

29 maart 2018

C.2017.0632.N

AC nr. ...

GERECHTSKOSTEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Erelonen en kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat - Verhaalbaarheid - Wet 21 april 2007 - Werking - Criterium - Hangende zaken

Artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals vervangen bij artikel 7 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, is enkel toepasselijk op de zaken die op 1 januari 2008 hangende zijn; met hangende zaken worden de zaken bedoeld waarover, bij de inwerkingtreding van die nieuwe wet, in eerste aanleg of in hoger beroep nog uitspraak moet worden gedaan (1). (1) Cass. 22 april 2013, AR S.12.0117.F, AC 2013, nr. 249 met concl. van advocaat-generaal Genicot in Pas. 2013, n° 249; zie Cass. 15 september 2014, AR C.13.0017.N, AC 2014, nr. 520 met concl. van advocaat-generaal Vanderlinden.

- Art. 14 Wet 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat

20 december 2018

F.2017.0114.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Meerdere partijen - Eenzelfde in het ongelijk gestelde partij - Bedragen

Wanneer meerdere partijen de rechtsplegingsvergoeding lastens eenzelfde in het ongelijk gestelde partij genieten, geniet ieder van hen de rechtsplegingsvergoeding overeenstemmend met het bedrag van zijn vordering, met dien verstande dat het gecumuleerd bedrag van deze rechtsplegingsvergoedingen het dubbele van de maximale rechtsplegingsvergoeding niet mag overschrijden waarop de begunstigde die gerechtigd is om de hoogste vergoeding te eisen, aanspraak kan maken (1). (1) Cass. 26 april 2012, AR C.10.0534.N - C.10.0535.N, AC 2012, nr. 259, met concl. van advocaat-generaal Vandewal.

- Artt. 1017, eerste lid, 1018, 6°, en 1022, eerste en vijfde lid Gerechtelijk Wetboek

24 mei 2018

C.2017.0450.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Hoger bedrag toegekend dan gevorderd

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt dat de verweerster een rechtsplegingsvergoeding voor de procedure in hoger beroep vorderde van 11.000 euro, en de appelrechters de eiseres veroordelen tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding voor deze procedure van 12.000 euro, namelijk het basisbedrag " geïndexeerd zoals van toepassing op het ogenblik van de inberaadname ", kennen zij aldus een hoger bedrag toe dan gevorderd en schenden zij bijgevolg artikel 1138, 2°, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Cass. 18 sept. 2014, AR C.12.0237.F, AC 2014, nr. 533.

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

26 april 2018

C.2017.0420.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Strafrechter die uitspraak doet over de burgerlijke

rechtsvordering - Meerdere in het gelijk gestelde partijen - Toekenning rechtsplegingsvergoeding

Uit de bepalingen van artikel 162bis, eerste lid, Wetboek van Strafvordering en artikel 1022, tweede en derde lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat, ook wanneer de partijen een opgave hebben ingediend van hun kosten en hierbij slechts één rechtsplegingsvergoeding vorderen, de strafrechter die uitspraak doet over de burgerlijke rechtsvordering, een rechtsplegingsvergoeding aan elke in het gelijk gestelde partij kan toekennen; uit deze bepalingen volgt tevens dat de strafrechter, bij gebrek aan een verzoek tot afwijking, de rechtsplegingsvergoeding bepaalt op het basisbedrag, ook wanneer dit een hoger bedrag is dan vermeld in de opgave waarbij het feit dat de partijen slechts tesamen één rechtsplegingvergoeding hebben gevraagd, hieraan geen afbreuk doet (1). (1) Zie Cass. 10 juni 2014, AR P.14.0280.N, AC 2014, nr. 412.

8 mei 2018

P.2017.1274.N

AC nr. ...

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Artikel 1021 Gerechtelijk Wetboek - Toepasselijkheid

Artikel 1021 Gerechtelijk Wetboek volgens welk de partijen een omstandige opgave kunnen indienen van hun onderscheiden kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, zoals bepaald in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek, is niet van toepassing in strafzaken.

8 mei 2018

P.2017.1274.N

AC nr. ...

GOEDEREN**- Titel van eigendomsoverdracht - Ontbinding - Uitgewonnen derde - Goede trouw**

Aangezien de ontbinding van een titel van eigendomsoverdracht, waarvan de uitgewonnen derde de gebreken niet kent, niet tot gevolg heeft dat die titel aangetast zou zijn vanaf het opstellen ervan, valt die ontbinding niet onder het toepassingsgebied van artikel 555 in fine van het Burgerlijk Wetboek.

- Artt. 549, 550 en 555 in fine Burgerlijk Wetboek

25 oktober 2018

C.2017.0294.F

AC nr. ...

- Werken door een derde met zijn eigen materialen - Eigenaar van het erf - Retentierecht - Vergoeding - Omvang - Waarde van de materialen en het arbeidsloon - Bepaling

Indien de beplantingen, gebouwen en werken tot stand zijn gebracht door een derde met zijn eigen materialen, moet de eigenaar van het erf die verkiest die beplantingen en gebouwen te behouden, de waarde van de materialen en het arbeidsloon vergoeden, die in de regel worden bepaald door de prijs die aan de derde gefactureerd werd, en niet in functie van de prijs die de derde effectief betaalde.

- Art. 555, eerste lid Burgerlijk Wetboek

25 oktober 2018

C.2018.0014.F

AC nr. ...

GRONDWET**GRONDWET 1994 (ART. 1 TOT 99)****Art. 15 - Artikel 8, EVRM**

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

26 april 2018

C.2015.0258.N

AC nr. ...

Art. 15 - Artikel 8, EVRM

Uit artikel 15 Grondwet en de wetsgeschiedenis blijkt niet dat de bescherming die deze bepaling biedt, niet verder reikt dan de bescherming van artikel 8 EVRM (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 15 De gecoördineerde Grondwet 1994

- Art. 8 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

26 april 2018

C.2015.0258.N

AC nr. ...

Art. 22 - Eerbiediging van het privéleven - Bewijselementen verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven - Draagwijdte

Het feit dat bewijselementen werden verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven zoals gewaarborgd door artikel 7 Handvest, artikel 8 EVRM en artikel 22 Grondwet of met het recht op bescherming van persoonsgegevens zoals gewaarborgd door artikel 8 Handvest, heeft niet steeds schending van artikel 6 EVRM of miskenning van het recht op een eerlijk proces tot gevolg (1). (1) Cass. 19 april 2016, AR P.15.1639.N, AC 2016, nr. 265 met concl. OM; zie de wet van 14 juni 2017 tot wijziging van artikel 36bis van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, BS 28 juni 2017.

20 februari 2018

P.2017.0882.N

AC nr. ...

GRONDWETTELIJK HOF**- Arresten waarbij beroepen tot vernietiging verworpen worden - Door die arresten beslechte rechtspunten**

De door het Grondwettelijk Hof gewezen arresten waarbij beroepen tot vernietiging verworpen worden, zijn bindend voor de rechtscollages wat de door die arresten beslechte rechtspunten betreft (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 9, § 2 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 januari 1989

26 april 2018

C.2015.0258.N

AC nr. ...

- Prejudicieel geschil - Strafzaken - Rechterlijke organisatie - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht - Samenstelling - Bestaanbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Hof van Cassatie - Verplichting

Daar waar niet is vereist dat in de kamer van de rechtbank van eerste aanleg die bestaat uit drie rechters en die kennis neemt van het hoger beroep tegen een beslissing van de politierechtbank die uitspraak doet over een overtreding zoals bedoeld in artikel 76, § 2, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, er ten minste één gespecialiseerde rechter moet zijn zoals bedoeld in artikel 78, vijfde lid, van dit wetboek, terwijl de alleenrechtsprekende rechter die in eerste aanleg kennis neemt van dergelijke overtreding, steeds de gespecialiseerde vorming zoals bedoeld in artikel 78, vijfde lid, moet ontvangen en daarenboven artikel 101, § 2, derde lid, Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de gespecialiseerde correctionele kamer van het hof van beroep die overeenkomstig de in paragraaf 1, tweede lid, van hetzelfde artikel kennis neemt van de aangelegenheden bedoeld in artikel 76, § 2, tweede lid, samengesteld is uit twee raadsheren in het hof van beroep en één raadsheer in het arbeidshof, rijst de vraag of dit onderscheid in behandeling wel bestaanbaar is met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel en is er grond om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie concl.OM.; zie ook Cass. 20 februari 2018, AR P. 17.0314.N, AC 2018, nr. 108 met concl. OM.

19 maart 2019

P.2016.1133.N

AC nr. ...

- Prejudicieel geschil - Strafzaken - Rechterlijke organisatie - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht - Samenstelling - Bestaanbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Hof van Cassatie - Verplichting

Conclusie van advocaat-generaal Winants.

19 maart 2019

P.2016.1133.N

AC nr. ...

- Prejudicieel geschil - Strafzaken - Rechterlijke organisatie - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht - Samenstelling - Bestaanbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Hof van Cassatie - Verplichting

Daar waar niet is vereist dat in de kamer van de rechtbank van eerste aanleg die bestaat uit drie rechters en die kennis neemt van het hoger beroep tegen een beslissing van de politierechtbank die uitspraak doet over een overtreding zoals bedoeld in artikel 76, § 2, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, er ten minste één gespecialiseerde rechter moet zijn zoals bedoeld in artikel 78, vijfde lid, van dit wetboek, terwijl de alleenrechtsprekende rechter die in eerste aanleg kennis neemt van dergelijke overtreding, steeds de gespecialiseerde vorming zoals bedoeld in artikel 78, vijfde lid, moet ontvangen en daarenboven artikel 101, § 2, derde lid, Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de gespecialiseerde correctionele kamer van het hof van beroep die overeenkomstig de in paragraaf 1, tweede lid, van hetzelfde artikel kennis neemt van de aangelegenheden bedoeld in artikel 76, § 2, tweede lid, samengesteld is uit twee raadsheren in het hof van beroep en één raadsheer in het arbeidshof, rijst de vraag of dit onderscheid in behandeling wel bestaanbaar is met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel en is er grond om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie concl.OM.; zie ook Cass. 20 februari 2018, AR P. 17.0314.N, AC 2018, nr. 108 met concl. OM.

19 maart 2019

P.2016.1133.N

AC nr. ...

- Prejudicieel geschil - Strafzaken - Rechterlijke organisatie - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht - Samenstelling - Bestaanbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Hof van Cassatie - Verplichting

Conclusie van advocaat-generaal Winants.

19 maart 2019

P.2016.1133.N

AC nr. ...

- Arresten waarbij beroepen tot vernietiging verworpen worden - Door die arresten beslechte rechtspunten

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

26 april 2018

C.2015.0258.N

AC nr. ...

HANDELSPRAKTIJK

- Ongeoorloofde mededinging - Europese mededingingsregels - Europese clementieregeling - Doeltreffend clementieprogramma - Vertrouwelijkheid van dossiergegevens - Weigering van inzage - Gewettigd vertrouwen van geheimhouding - Toepassing

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie waarbij met betrekking tot het openbare belang van een doeltreffend clementieprogramma wordt aangenomen dat het enkele inroepen van een risico dat een clementieprogramma aan doeltreffendheid zou inboeten door inzage in bewijsmiddelen in het dossier van een mededingingsprocedure die nodig zijn om schadevorderingen ten gevolge van een mededingingsinbreuk te onderbouwen, niet volstaat om weigering van inzage in deze gegevens te rechtvaardigen en enkel het risico dat een bepaald stuk in concreto het openbaar belang van een doeltreffend clementieprogramma aantast kan rechtvaardigen dat dit document niet wordt verspreid, volgt dat het enkele gewettigde vertrouwen dat de informatie die in het kader van een clementieprogramma werd meegedeeld geheim zou blijven en dat de Commissie die informatie enkel zou gebruiken in het kader van de toepassing van artikel 101 VWEU, niet volstaat om een weigering van inzage in deze gegevens te rechtvaardigen die nodig zijn om een schadevergoeding ten gevolge van een inbreuk op artikel 101 VWEU te onderbouwen.

22 maart 2018

C.2016.0090.N

AC nr. ...

HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING

- Verzoek tot heropening van het debat - Artikel 6.1, EVRM - Recht van verdediging

Noch artikel 6.1 EVRM, noch het algemeen rechtsbeginsel van de eerbied voor het recht van verdediging, vereist dat de rechter die van oordeel is afwijzend te moeten beschikken over een verzoek tot heropening van het debat wegens de ontdekking gedurende het beraad van een nieuw stuk of feit van overwegend belang, de verzoeker hiervan vooraf kennis geeft teneinde hem toe te laten verweer te voeren omtrent de redenen op grond waarvan de rechter het verzoek meent te moeten afwijzen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 773, derde lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

26 april 2018

C.2015.0258.N

AC nr. ...

- Verzoek tot heropening van het debat - Artikel 6.1, EVRM - Recht van verdediging

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

26 april 2018

C.2015.0258.N

AC nr. ...

HOGER BEROEP

STRAFZAKEN (DOUANE EN ACCIJNZEN INBEGREPEN)

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Verzoekschrift dat de grieven bevat - Grieven - Nauwkeurigheidsvereiste - Beoordeling door appelrechter - Gegevens waarmee rekening moet worden gehouden

Om de nauwkeurigheid van de bepaling van de grieven in het verzoekschrift in hoger beroep te beoordelen, kan de rechter met name rekening houden met de omstandigheid dat de appelland grieven heeft bepaald die ofwel geen enkel verband houden met de beroepen beslissing en derhalve doelloos zijn, omdat zij gericht zijn tegen onbestaande beslissingen en beslissingen die geen verband houden met het geschil ofwel belang missen; wanneer evenwel het verzoekschrift in hoger beroep ook andere grieven bepaalt die precies gericht zijn tegen één of meerdere beslissingen van het beroepen vonnis, kan de omstandigheid dat bepaalde tegen het vonnis gerichte grieven doelloos of belang missen, niet als dusdanig het verval van het hoger beroep rechtvaardigen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 595.

- Art. 204, eerste lid Wetboek van Strafvordering

31 oktober 2018

P.2018.0394.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Verzoekschrift dat de grieven bevat - Grief

Een grief in de zin van artikel 204, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering is de specifieke aanwijzing in het verzoekschrift in hoger beroep van een welbepaalde beslissing van het beroepen vonnis, waarvan de appelland de hervorming door de appelrechter vraagt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 595.

- Art. 204, eerste lid Wetboek van Strafvordering

31 oktober 2018

P.2018.0394.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Verzoekschrift dat de grieven bevat - Grievens - Nauwkeurighedsvereiste - Grievensformulier - Alle rubrieken aangekruist waaronder doelloze rubrieken of rubrieken zonder belang

Wanneer de appelland op het grievensformulier alle rubrieken in verband met de strafvordering en de burgerlijke rechtsvordering heeft aangekruist, met inbegrip van die rubrieken die geen verband houden met zijn verweer of zijn belangen, maar bepaalde aangekruiste grieven de appelrechters in staat stellen om met zekerheid de beslissingen van het beroepen vonnis te bepalen waarvan de appelland de hervorming vraagt, kunnen de appelrechters het hoger beroep van de appelland niet op wettige wijze vervallen verklaren op grond dat hij alle rubrieken heeft aangekruist, met inbegrip van die rubrieken die geen verband houden met zijn verweer of zijn belangen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 595.

- Art. 204, eerste lid Wetboek van Strafvordering

31 oktober 2018

P.2018.0394.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Verzoekschrift dat de grieven bevat - Grievens - Nauwkeurighedsvereiste - Beoordeling in feite door de appelrechter

Het appelgerecht oordeelt in feite of het verzoekschrift de tegen het vonnis ingebrachte grieven nauwkeurig bepaalt; het Hof gaat evenwel na of de appelrechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 595.

- Art. 204, eerste lid Wetboek van Strafvordering

31 oktober 2018

P.2018.0394.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Verzoekschrift dat de grieven bevat - Grievens - Nauwkeurighedsvereiste

De grieven zijn nauwkeurig bepaald in de zin van die bepaling wanneer de appelrechters en de partijen met zekerheid de beslissing of de beslissingen van het beroepen vonnis kunnen bepalen waarvan de appellante de hervorming vraagt, met andere woorden wanneer daardoor de mate waarin de zaak bij de appelrechters aanhangig is gemaakt, kan worden bepaald (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 595.

- Art. 204, eerste lid Wetboek van Strafvordering

31 oktober 2018

P.2018.0394.F

AC nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN

AANSLAGPROCEDURE

Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag - Voorwaarden - Aangifte door de beide echtgenoten te ondertekenen - Afzonderlijke aangiftes - Aanslag - Verplichting van de administratie

Wanneer echtgenoten, die gehouden zijn een gemeenschappelijk aangifteformulier inzake personenbelasting in te dienen, dat behoorlijk ingevuld, gewaarmerkt, gedagtekend en door beiden ondertekend is, afzonderlijke aangiftes indienen, moet de administratie om een belasting te kunnen vaststellen de procedure van ambtshalve aanslag instellen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 676; Cass. 19 februari 2015, AR F.14.0087.F, AC 2015, nr. 129; Cass. 16 september 1994, AR F.2008.N, AC 1994, nr. 384; Cass. 17 november 1959, Arresten van verbreking 1960, p. 243.

- Art. 351 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

29 november 2018

F.2017.0056.F

AC nr. ...

PERSONENBELASTING

Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten - Bedrag - Forfaitaire begroting

De regel volgens welke, indien geen akkoord wordt bereikt met de administratie om de kosten te bepalen waarvan het bedrag niet is verantwoord, de administratie die kosten op een redelijk bedrag taxeert, veronderstelt dat de echtheid van die kosten is aangetoond (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 676; Cass. 20 juni 2002, AR F.00.0062.N, AC 2002, nr. 372; Cass. 12 september 1991, AR F.1120.F, AC 1991-92, nr. 21; Cass. 25 september 1987, AR. F.1383.N, AC 1987-88, nr. 60; vergelijk Cass. 20 februari 2014, AR F.13.0058.N, AC 2014, nr. 135.

- Art. 50, § 1 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

29 november 2018

F.2017.0056.F

AC nr. ...

VENNOOTSCHAPSBELASTING

Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Winsten - Waardevermindering op de schuldvordering - Vermindering niet meer waarschijnlijk in een volgend jaar - Heropname in de belastbare winsten

Een waardevermindering op de schuldvordering waarvan blijkt tijdens het onderzoek van de boekhouding van een daaropvolgend belastbaar tijdperk dat zij niet meer gerechtvaardigd is, levert een onderwaardering van activa op die niet ontsnapt aan de regularisatie binnen de in artikel 361 WIB92 voorziene termijn.

- Artt. 22, § 1, 2°, 23, tweede lid, en 27 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Artt. 24, eerste lid, 4°, 47 en 361 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

20 december 2018

F.2017.0095.F

AC nr. ...

LANDBOUW

- Wet op de erfregeling inzake landbouwbedrijven - Uitbreiding toepassingsgebied - Doelstelling

Uit de wetsgeschiedenis van artikel 2 van de wet van 23 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 29 augustus 1988 op de erfregeling inzake landbouwbedrijven met het oog op het bevorderen van de continuïteit blijkt dat de wetgever, door toevoeging van een derde lid aan artikel 1 van de wet van 29 augustus 1988, het toepassingsgebied van deze wet heeft willen uitbreiden tot situaties waarin het landbouwbedrijf reeds voor het overlijden werd overgedragen aan een van de kinderen zodat de wet, in het licht van de gewijzigde maatschappelijke omstandigheden nog beter zijn doel zou bereiken, met name de overdracht van landbouwbedrijven van de ene generatie op de andere bevorderen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 2 Wet 23 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 29 augustus 1988 op de erfregeling inzake landbouwbedrijven met het oog op het bevorderen van de continuïteit

22 maart 2018

C.2017.0320.N

AC nr. ...

- Wet op de erfregeling inzake landbouwbedrijven - Uitbreiding toepassingsgebied - Doelstelling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

22 maart 2018

C.2017.0320.N

AC nr. ...

LEVENSONDERHOUD

- Kind - Schuldeiser - Ouders - Schuldenaars - Bedrag - Bepaling - Raming door de schuldeiser

De loutere raming door het kind dat schuldeiser is van levensonderhoud, van het bedrag van zijn huur en zijn andere onderhoudskosten volstaat niet om het bedrag van de onderhoudskosten te bepalen die zijn ouders op zich dienen te nemen.

- Artt. 203 en 203bis Burgerlijk Wetboek

22 november 2018

C.2018.0214.F

AC nr. ...

LUCHTVAART

- Bemane vrije ballons - Landing - Toestemming van de bevoegde overheid - Redenen

Uit artikel 15, §1, van het koninklijk besluit van 15 september 1994 tot vaststelling van de vliegverkeersregelen, genomen in uitvoering van de wet van 27 juni 1937 houdende herziening van de wet van 16 november 1919, betreffende de regeling der luchtvaart, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan bij artikel 38 van het koninklijk besluit van 19 december 2014, alsook uit de aard van het luchtvaartuig waardoor de landingsplaats niet op voorhand te bepalen is, volgt dat de landingen van bemane vrije ballons in steden, bebouwde kommen van gemeenten en woonzones niet onderworpen zijn aan de toestemming van de bevoegde overheid.

- Art. 15, § 1 KB 15 september 1994 tot vaststelling van de vliegverkeersregelen

24 mei 2018

C.2017.0504.N

AC nr. ...

- Luchtvaartuig - Gezagvoerder - Strafrechtelijke aansprakelijkheid

Artikel 24, 1°, van de wet van 27 juni 1937 houdende herziening van de wet van 16 november 1919, betreffende de regeling der luchtvaart stelt de gezagvoerder van een luchtvaartuig strafrechtelijk aansprakelijk wanneer hij zich bij het besturen ervan niet heeft gedragen zoals mag worden verwacht van een normaal voorzichtig en redelijk persoon geplaast in dezelfde omstandigheden.

- Art. 24, 1° Wet van 27 juni 1937 houdende herziening van de wet van 16 november 1919, betreffende de regeling der luchtvaart

24 mei 2018

C.2017.0504.N

AC nr. ...

MILIEURECHT

- Bodemdecreet - Overeenkomst betreffende de overdracht van gronden - Verplichting tot het aanvragen van een bodemattest - Doelstelling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

22 maart 2018

C.2017.0067.N

AC nr. ...

- Bodemdecreet - Overeenkomst betreffende de overdracht van gronden

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

22 maart 2018

C.2017.0067.N

AC nr. ...

- Bodemdecreet - Overeenkomst betreffende de overdracht van gronden - Opschortende voorwaarde - Verkrijgen van een blanco bodemattest of een bodemattest waaruit blijkt dat er geen bodemverontreiniging is - Toepassing

In het licht van de doelstelling van artikel 101, §§1 en 2 Bodemdecreet om de verwerver te beschermen tegen het onbewust aankopen van vervuilde grond, kunnen de partijen daarentegen wel een overeenkomst betreffende de overdracht van grond sluiten onder de opschortende voorwaarde van het verkrijgen van een blanco bodemattest of een bodemattest waaruit blijkt dat er geen bodemverontreiniging is, waarbij de omstandigheid dat artikel 116,§1, Bodemdecreet bepaalt dat de verwerver de nietigheid kan vorderen van de overdracht die plaatsvond in strijd met artikel 101 hieraan niet in de weg staat, nu het voorafgaand aan de overdracht opvragen en meedelen van een bodemattest en het opnemen van de inhoud ervan in de onderhandse akte geen elementen zijn die noodzakelijk zijn voor de totstandkoming van de overeenkomst (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 2, 18° en 19°, en 101, §§ 1 en 2 Decr. 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

- Art. 1181 Burgerlijk Wetboek

22 maart 2018

C.2017.0067.N

AC nr. ...

- Bodemdecreet - Overeenkomst betreffende de overdracht van gronden - Opschortende voorwaarde - Voorwaarde dat overgedragen goed niet zal blijken te zijn aangetast door bodemverontreiniging die aanleiding geeft tot saneringsverplichting door de verwerver - Toepassing

In het licht van de doelstelling van artikel 101, §§1 en 2 Bodemdecreet om de verwerver te beschermen tegen het onbewust aankopen van vervuilde grond, kunnen de partijen niet rechtsgeldig een overeenkomst betreffende een overdracht van een grond sluiten onder de opschortende voorwaarde dat het overgedragen goed niet zal blijken te zijn aangetast door bodemverontreiniging die aanleiding geeft tot een saneringsverplichting ten laste van de eigenaar, nu de verwerver zich in dergelijk geval reeds verbindt tot de verwerving van een goed voordat hij kennis heeft kunnen nemen van de inhoud van een bodemattest waaruit blijkt dat het goed vervuild is, hetgeen de decreetgever precies heeft willen vermijden (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 2, 18° en 19°, en 101, §§ 1 en 2 Decr. 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

- Art. 1181 Burgerlijk Wetboek

22 maart 2018

C.2017.0067.N

AC nr. ...

- Bodemdecreet - Overeenkomst betreffende de overdracht van gronden

In het licht van de doelstelling van artikel 101, §§1 en 2 Bodemdecreet om de verwerver te beschermen tegen het onbewust aankopen van vervuilde grond, moet onder het begrip "overeenkomst betreffende de overdracht van gronden" ook elke overeenkomst of eenzijdige rechtshandeling worden begrepen waarbij de verwerver zich reeds verbindt tot het aankopen van een grond (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 2, 18° en 19°, en 101, §§ 1 en 2 Decr. 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

22 maart 2018

C.2017.0067.N

AC nr. ...

- Bodemdecreet - Overeenkomst betreffende de overdracht van gronden - Verplichting tot het aanvragen van een bodemattest - Doelstelling

De verplichting om voor het sluiten van een overeenkomst betreffende de overdracht van gronden een bodemattest aan te vragen en aan de verwerver mee te delen en om de inhoud van het bodemattest in de onderhandse akte op te nemen, strekt er in de eerste plaats toe de verwerver te beschermen tegen het onbewust aankopen van vervuilde grond (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 2, 18° en 19°, en 101, §§ 1 en 2 Decr. 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

22 maart 2018

C.2017.0067.N

AC nr. ...

- Bodemdecreet - Overeenkomst betreffende de overdracht van gronden - Opschortende voorwaarde - Verkrijgen van een blanco bodemattest of een bodemattest waaruit blijkt dat er geen bodemverontreiniging is - Toepassing

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

22 maart 2018

C.2017.0067.N

AC nr. ...

- Bodemdecreet - Overeenkomst betreffende de overdracht van gronden - Opschortende voorwaarde - Voorwaarde dat overgedragen goed niet zal blijken te zijn aangetast door bodemverontreiniging die aanleiding geeft tot saneringsverplichting door de verwerver - Toepassing

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

22 maart 2018

C.2017.0067.N

AC nr. ...

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER

- Fout

Als een fout in de zin van de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek wordt aangemerkt elke schending van een wettelijke norm waarin een welbepaalde gedraging geboden of verboden wordt; daarnaast maakt ook elke inbreuk op de zorgvuldigheidsnorm een fout uit; de zorgvuldigheidsnorm wordt geschonden wanneer men zich anders gedraagt dan een normaal vooruitziend en zorgvuldig persoon die in dezelfde omstandigheden verkeert; hoewel de feitenrechter op onaantastbare wijze oordeelt over het bestaan van een fout, gaat het Hof niettemin na of de rechter het wettelijk begrip fout niet heeft miskend (1). (1) Cass. 21 september 2012, AR F.11.0085.N, AC 2012, nr. 481.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

24 mei 2018

C.2017.0504.N

AC nr. ...

- Niet in het vermogen van de veroordeelde aan te treffen vermogensvoordelen - Bijzondere verbeurdverklaring bij equivalent - Raming van de geldwaarde

De rechter raamt onaantastbaar de geldwaarde van de niet in het vermogen van de veroordeelde aan te treffen vermogensvoordelen, mits het vermogensvoordelen betreft welke opgeleverd zijn door de in de schriftelijke vordering van de procureur des Konings vermelde telastleggingen en voor zover de rechter die telastleggingen heeft bewezen verklaard (1). (1) Cass. 4 maart 2014, AR P.13.1775.N, AC 2014, nr. 169, §25.

- Artt. 42, 3°, en 43bis Strafwetboek

28 november 2018

P.2018.0729.F

AC nr. ...

OVEREENKOMST

ALGEMENE BEGRIPPEN

Algemeen - Overeenkomst betreffende de overdracht van gronden

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

22 maart 2018

C.2017.0067.N

AC nr. ...

Algemeen - Overeenkomst betreffende de overdracht van gronden

In het licht van de doelstelling van artikel 101, §§1 en 2 Bodemdecreet om de verwerver te beschermen tegen het onbewust aankopen van vervuilde grond, moet onder het begrip "overeenkomst betreffende de overdracht van gronden" ook elke overeenkomst of eenzijdige rechtshandeling worden begrepen waarbij de verwerver zich reeds verbindt tot het aankopen van een grond (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 2, 18° en 19°, en 101, §§ 1 en 2 Decr. 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

22 maart 2018

C.2017.0067.N

AC nr. ...

EINDE

Einde - Eenzijdige beëindiging door de opdrachtgever - Voorwaarden

De opdrachtgever is bevoegd om door een eenzijdige rechtshandeling een einde te maken aan de overeenkomst; de eenzijdige beëindiging moet, om uitwerking te kunnen hebben, ter kennis gebracht worden van de aannemer; zij moet niet aanvaard worden door de aannemer; het betreft een vormvrije rechtshandeling die zowel uitdrukkelijk als stilzwijgend kan plaatshebben; noch voor de geldigheid van de beëindiging noch voor het bewijs ervan is een geschrift bereist; een stilzwijgende beëindiging kan evenwel enkel worden afgeleid uit gedragingen van de opdrachtgever die een duidelijke en ondubbelzinnige uitdrukking zijn van zijn wil en die niet vatbaar zijn voor een andere uitleg (1). (1) A. VAN OEVELEN, Overeenkomsten. Deel 2. Bijzondere overeenkomsten. E. Aanneming van werk - Lastgeving, p. 355 - 397.

- Art. 1794 Burgerlijk Wetboek

24 mei 2018

C.2017.0613.N

AC nr. ...

RECHTEN EN VERPLICHTINGEN VAN PARTIJEN

Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Overeenkomst betreffende de overdracht van gronden - Verplichting tot het aanvragen van een bodemattest - Doelstelling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

22 maart 2018

C.2017.0067.N

AC nr. ...

Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Overeenkomst betreffende de overdracht van gronden - Verplichting tot het aanvragen van een bodemattest - Doelstelling

De verplichting om voor het sluiten van een overeenkomst betreffende de overdracht van gronden een bodemattest aan te vragen en aan de verwerfer mee te delen en om de inhoud van het bodemattest in de onderhandse akte op te nemen, strekt er in de eerste plaats toe de verwerfer te beschermen tegen het onbewust aankopen van vervuilde grond (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 2, 18° en 19°, en 101, §§ 1 en 2 Decr. 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

22 maart 2018

C.2017.0067.N

AC nr. ...

Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Vernietiging - Verplichting tot teruggave - Interest - Vruchten - Beperking

Wanneer de partijen, ingevolge de vernietiging van een overeenkomst, wederzijdse prestaties moeten teruggeven die allebei interest of vruchten hebben voortgebracht, strekt de verplichting tot teruggave zich niet uit tot die interest of vruchten.

25 oktober 2018

C.2017.0391.F

AC nr. ...

VORM

Vorm - Overeenkomst betreffende de overdracht van gronden - Opschortende voorwaarde - Voorwaarde dat overgedragen goed niet zal blijken te zijn aangetast door bodemverontreiniging die aanleiding geeft tot saneringsverplichting door de verwerfer - Toepassing

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

22 maart 2018

C.2017.0067.N

AC nr. ...

Vorm - Overeenkomst betreffende de overdracht van gronden - Opschortende voorwaarde - Verkrijgen van een blanco bodemattest of een bodemattest waaruit blijkt dat er geen

bodemverontreiniging is - Toepassing

In het licht van de doelstelling van artikel 101, §§1 en 2 Bodemdecreet om de verwerfer te beschermen tegen het onbewust aankopen van vervuilde grond, kunnen de partijen daarentegen wel een overeenkomst betreffende de overdracht van grond sluiten onder de opschortende voorwaarde van het verkrijgen van een blanco bodemattest of een bodemattest waaruit blijkt dat er geen bodemverontreiniging is, waarbij de omstandigheid dat artikel 116,§1, Bodemdecreet bepaalt dat de verwerfer de nietigheid kan vorderen van de overdracht die plaatsvond in strijd met artikel 101 hieraan niet in de weg staat, nu het voorafgaand aan de overdracht opvragen en meedelen van een bodemattest en het opnemen van de inhoud ervan in de onderhandse akte geen elementen zijn die noodzakelijk zijn voor de totstandkoming van de overeenkomst (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 2, 18° en 19°, en 101, §§ 1 en 2 Decr. 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

- Art. 1181 Burgerlijk Wetboek

22 maart 2018

C.2017.0067.N

AC nr. ...

Vorm - Overeenkomst betreffende de overdracht van gronden - Opschortende voorwaarde - Voorwaarde dat overgedragen goed niet zal blijken te zijn aangetast door bodemverontreiniging die aanleiding geeft tot saneringsverplichting door de verwerfer - Toepassing

In het licht van de doelstelling van artikel 101, §§1 en 2 Bodemdecreet om de verwerfer te beschermen tegen het onbewust aankopen van vervuilde grond, kunnen de partijen niet rechtsgeldig een overeenkomst betreffende een overdracht van een grond sluiten onder de opschortende voorwaarde dat het overgedragen goed niet zal blijken te zijn aangetast door bodemverontreiniging die aanleiding geeft tot een saneringsverplichting ten laste van de eigenaar, nu de verwerfer zich in dergelijk geval reeds verbindt tot de verwerving van een goed voordat hij kennis heeft kunnen nemen van de inhoud van een bodemattest waaruit blijkt dat het goed vervuild is, hetgeen de decreetgever precies heeft willen vermijden (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 2, 18° en 19°, en 101, §§ 1 en 2 Decr. 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

- Art. 1181 Burgerlijk Wetboek

22 maart 2018

C.2017.0067.N

AC nr. ...

Vorm - Overeenkomst betreffende de overdracht van gronden - Opschortende voorwaarde - Verkrijgen van een blanco bodemattest of een bodemattest waaruit blijkt dat er geen bodemverontreiniging is - Toepassing

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

22 maart 2018

C.2017.0067.N

AC nr. ...

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN)***- Aanneming van werken - Werken van verschillende aard - Rangschikking - In meerdere categorieën of ondercategorieën - Gelijke relatieve belangrijkheid van de werken - Erkenning van de aannemer - Vereiste***

Wanneer een aanneming in meerdere categorieën of ondercategorieën wordt gerangschikt omdat de relatieve belangrijkheid van de werken van verschillende aard ongeveer gelijk is, moet de inschrijver slechts over de erkenning in één van de voorgeschreven categorieën of ondercategorieën beschikken om de opdracht toegewezen te kunnen krijgen.

- Art. 5, § 7, eerste en tweede lid KB 26 september 1991 tot vaststelling van bepaalde toepassingsmaatregelen van

de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken

12 april 2018

C.2016.0407.N

AC nr. ...

PREJUDICIEEL GESCHIL

- Grondwettelijk Hof - Strafzaken - Rechterlijke organisatie - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht - Samenstelling - Bestaanbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Hof van Cassatie - Verplichting

Conclusie van advocaat-generaal Winants.

19 maart 2019

P.2016.1133.N

AC nr. ...

- Grondwettelijk Hof - Strafzaken - Rechterlijke organisatie - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht - Samenstelling - Bestaanbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Hof van Cassatie - Verplichting

Daar waar niet is vereist dat in de kamer van de rechtbank van eerste aanleg die bestaat uit drie rechters en die kennis neemt van het hoger beroep tegen een beslissing van de politierechtbank die uitspraak doet over een overtreding zoals bedoeld in artikel 76, § 2, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, er ten minste één gespecialiseerde rechter moet zijn zoals bedoeld in artikel 78, vijfde lid, van dit wetboek, terwijl de alleenrechtsprekende rechter die in eerste aanleg kennis neemt van dergelijke overtreding, steeds de gespecialiseerde vorming zoals bedoeld in artikel 78, vijfde lid, moet ontvangen en daarenboven artikel 101, § 2, derde lid, Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de gespecialiseerde correctionele kamer van het hof van beroep die overeenkomstig de in paragraaf 1, tweede lid, van hetzelfde artikel kennis neemt van de aangelegenheden bedoeld in artikel 76, § 2, tweede lid, samengesteld is uit twee raadsheren in het hof van beroep en één raadsheer in het arbeidshof, rijst de vraag of dit onderscheid in behandeling wel bestaanbaar is met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel en is er grond om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie concl.OM.; zie ook Cass. 20 februari 2018, AR P. 17.0314.N, AC 2018, nr. 108 met concl. OM.

19 maart 2019

P.2016.1133.N

AC nr. ...

- Grondwettelijk Hof - Strafzaken - Rechterlijke organisatie - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht - Samenstelling - Bestaanbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Hof van Cassatie - Verplichting

Daar waar niet is vereist dat in de kamer van de rechtbank van eerste aanleg die bestaat uit drie rechters en die kennis neemt van het hoger beroep tegen een beslissing van de politierechtbank die uitspraak doet over een overtreding zoals bedoeld in artikel 76, § 2, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, er ten minste één gespecialiseerde rechter moet zijn zoals bedoeld in artikel 78, vijfde lid, van dit wetboek, terwijl de alleenrechtsprekende rechter die in eerste aanleg kennis neemt van dergelijke overtreding, steeds de gespecialiseerde vorming zoals bedoeld in artikel 78, vijfde lid, moet ontvangen en daarenboven artikel 101, § 2, derde lid, Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de gespecialiseerde correctionele kamer van het hof van beroep die overeenkomstig de in paragraaf 1, tweede lid, van hetzelfde artikel kennis neemt van de aangelegenheden bedoeld in artikel 76, § 2, tweede lid, samengesteld is uit twee raadsheren in het hof van beroep en één raadsheer in het arbeidshof, rijst de vraag of dit onderscheid in behandeling wel bestaanbaar is met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel en is er grond om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie concl.OM.; zie ook Cass. 20 februari 2018, AR P. 17.0314.N, AC 2018, nr. 108 met concl. OM.

19 maart 2019

P.2016.1133.N

AC nr. ...

- Grondwettelijk Hof - Strafzaken - Rechterlijke organisatie - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht - Samenstelling - Bestaanbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Hof van Cassatie - Verplichting

Conclusie van advocaat-generaal Winants.

19 maart 2019

P.2016.1133.N

AC nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING

STRAFZAKEN

Strafzaken - Bijzondere verbeurdverklaring bij equivalent - Niet in het vermogen van de veroordeelde aan te treffen vermogensvoordelen - Raming van de geldwaarde door de rechter - Hoger bedrag dan het in de schriftelijke vordering van het openbaar ministerie vermelde bedrag

Wanneer de procureur des Konings de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen die voortkomen uit de telastleggingen, schriftelijk heeft gevorderd en indien de beoogde zaken niet meer kunnen worden gevonden in het vermogen van de veroordeelde, is de raming van de geldwaarde altijd in het debat voor de feitenrechter; indien het openbaar ministerie in zijn schriftelijke vordering de geldwaarde van de vermogensvoordelen heeft geraamd en de rechtbank heeft verzocht om met name die som verbeurd te verklaren, kan de rechter de bijzondere verbeurdverklaring bij equivalent uitspreken voor een hoger bedrag dan het in die schriftelijke vordering vermelde bedrag; in een dergelijk geval is hij niet verplicht om voorafgaandelijk de beklagde uitdrukkelijk de gelegenheid te geven daarover verweer te voeren; het recht van verdediging is afdoende gewaarborgd doordat de beklagde ingevolge de schriftelijke vordering van de procureur des Konings weet dat tegen hem een bijzondere verbeurdverklaring bij equivalent van vermogensvoordelen kan worden uitgesproken en wegens welke telastleggingen zodat hij aldus in de gelegenheid is verweer te voeren over de mogelijkheid van de toepassing van die facultatieve straf, de raming en de omvang ervan (1). (1) Cass. 4 maart 2014, AR P.13.1775.N, AC 2014, nr. 169, §§ 26 en 27; zie ook Cass. 5 april 2016, AR P.15.1645.N, AC 2016, nr. 231; Cass. 11 september 2013, AR P.13.0505.F, AC 2013, nr. 438; Cass. 13 november 2007, AR P.07.0929.N, AC 2007, nr. 547, en de referenties in de voetnoten; Fr. LUGENTZ en D. VANDERMEERSCH, « Saisie et confiscation en matière pénale », R.P.D.B., Bruylant, 2015, p. 68, nr. 129; contra concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH, Cass. 11 september 2013, voormeld, in Pas. 2013 inzonderheid p. 1626, eerste lid.

- Art. 6.3 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Artt. 42, 3°, en 43bis Strafwetboek

28 november 2018

P.2018.0729.F

AC nr. ...

Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Inzage van het dossier - Samenstelling van het dossier - Stukken waarover de onderzoeksrechter nog niet beschikt - Draagwijdte

Het dossier dat ter beschikking van de verdachte en zijn raadsman wordt gesteld met het oog op de rechtszitting van het onderzoeksgerecht waarop uitspraak moet worden gedaan over de handhaving van het bevel tot aanhouding, moet enkel de stukken bevatten die verband houden met die handhaving en waarover de onderzoeksrechter beschikt; uit de omstandigheid dat de verdachte bij de handhaving van zijn voorlopige hechtenis geen kennis kon nemen van stukken die zich vooralsnog niet in het dossier bevinden en waarover de onderzoeksrechter ook niet beschikt, kan geen miskennis van het recht van verdediging worden afgeleid (1). (1) Cass. 14 juli 2009, AR P.09.1076.N, AC 2009, nr. 457.

24 april 2018

P.2018.0419.N

AC nr. ...

Strafzaken - Misdrijf - Kwalificatie - Wijziging - Verzoek medebeklaagde - Conclusie

Indien de rechter de omschrijving van een telastlegging wijzigt, is een voorafgaande verwittiging van de beklagde vereist, zodat hij weet waarover hij zich moet verdedigen; die verwittiging kan voortvloeien uit een verzoek van een medebeklaagde tot heromschrijving van de telastlegging, geformuleerd in een conclusie die werd meegedeeld aan de medebeklaagden, indien hieruit op afdoende wijze blijkt dat het verzoek tot herkwalificatie geldt voor alle beklagden (1). (1) Zie: R. DECLERCQ, Beginselen van rechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2014, nr. 1630.

15 mei 2018

P.2018.0040.N

AC nr. ...

Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Samenvattende ondervraging - Geen oproeping van de in verdenkinggestelde voor een samenvattende ondervraging - Draagwijdte

Uit de enkele omstandigheid dat de onderzoeksrechter zou verzuimd hebben de verdachte overeenkomstig artikel 22, derde lid, Voorlopige Hechteniswet voor een samenvattend verhoor op te roepen, volgt geen miskennis van het recht van verdediging; de naleving van dit recht dient immers te worden beoordeeld in het geheel van de procedure van handhaving van de voorlopige hechtenis en de verdachte kan overeenkomstig artikel 21, §3, van die wet kennis nemen van het strafdossier en aldus alle gegevens betwisten met betrekking tot de aanwijzingen van schuld die zijn voorlopige aanhouding steunen (1). (1) Cass. 10 april 2007, AR P.07.0419.F, AC 2007, nr.178, RW 2008-2009, 1322-1323 en noot A. VANDEPLAS, "De samenvattende ondervraging door de onderzoeksrechter"; Cass. 22 juni 1999, AR P.99.0611.N, AC 2009, nr. 386.

24 april 2018

P.2018.0409.N

AC nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS

INTERNATIONAAL VERDRAG BURGERRECHTEN EN POLITIEKE RECHTEN

Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 15 - Artikel 15.1 - Legaliteitsbeginsel - Niet-retroactiviteit van de strafwet

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Winants.

27 februari 2018

P.2017.0509.N

AC nr. ...

Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 15 - Artikel 15.1 - Legaliteitsbeginsel - Niet-retroactiviteit van de strafwet

Het uit de bepalingen van artikel 2 Strafwetboek, artikel 7.1 EVRM en artikel 15.1 IVBPR voortvloeiende verbod voor de rechter om een wet die een zwaardere straf bepaalt toe te passen op feiten gepleegd vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wet, geldt niet alleen voor wetten die in strafsancities voorzien, maar ook voor wetten die reeds door de rechter opgelegde strafsancities herdefiniëren of wijzigen; hoewel het toestaan van een proeftijd aan een veroordeelde door de tenuitvoerlegging van de straffen uit te stellen als bedoeld in artikel 1, §1, 2°, en 8 Probatiewet een strafuitvoeringsmodaliteit is die integraal deel uitmaakt van de straf, houdt de herroeping van het uitstel van tenuitvoerlegging na een veroordeling ingevolge het plegen van nieuwe strafbare feiten tijdens de proeftijd geen herdefiniëring of wijziging van de door de rechter met de eerste veroordeling opgelegde straf in, voor zover die herroeping wordt beoordeeld volgens bepalingen die van toepassing zijn op het tijdstip van de veroordeling die uitstel van tenuitvoerlegging toekent (1). (1) Zie concl. OM.

27 februari 2018

P.2017.0509.N

AC nr. ...

VERDRAG RECHTEN VAN DE MENS

Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Artikel 15, Grondwet

Uit artikel 15 Grondwet en de wetsgeschiedenis blijkt niet dat de bescherming die deze bepaling biedt, niet verder reikt dan de bescherming van artikel 8 EVRM (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 15 De gecoördineerde Grondwet 1994

- Art. 8 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

26 april 2018

C.2015.0258.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Verzoek tot heropening van het debat - Recht van verdediging

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

26 april 2018

C.2015.0258.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 13 - Recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel - Bewijs - Onregelmatig verkregen bewijselementen - Toetsing aan artikel 32 Wetboek van Strafvordering

Het feit dat de rechter het onregelmatig verkregen bewijs toetst aan de voorwaarden van artikel 32 Wetboek van Strafvordering, houdt een effectief rechtsherstel in zoals bedoeld in artikel 47, eerste lid, Handvest en artikel 13 EVRM.

20 februari 2018

P.2017.0882.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Verzoek tot heropening van het debat - Recht van verdediging

Noch artikel 6.1 EVRM, noch het algemeen rechtsbeginsel van de eerbied voor het recht van verdediging, vereist dat de rechter die van oordeel is afwijzend te moeten beschikken over een verzoek tot heropening van het debat wegens de ontdekking gedurende het beraad van een nieuw stuk of feit van overwegend belang, de verzoeker hiervan vooraf kennis geeft teneinde hem toe te laten verweer te voeren omtrent de redenen op grond waarvan de rechter het verzoek meent te moeten afwijzen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 773, derde lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

26 april 2018

C.2015.0258.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Bijzondere verbeurdverklaring bij equivalent - Niet in het vermogen van de veroordeelde aan te treffen vermogensvoordelen - Raming van de geldwaarde door de rechter - Hoger bedrag dan het in de schriftelijke vordering van het openbaar ministerie vermelde bedrag

Wanneer de procureur des Konings de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen die voortkomen uit de telastleggingen, schriftelijk heeft gevorderd en indien de beoogde zaken niet meer kunnen worden gevonden in het vermogen van de veroordeelde, is de raming van de geldwaarde altijd in het debat voor de feitenrechter; indien het openbaar ministerie in zijn schriftelijke vordering de geldwaarde van de vermogensvoordelen heeft geraamd en de rechtbank heeft verzocht om met name die som verbeurd te verklaren, kan de rechter de bijzondere verbeurdverklaring bij equivalent uitspreken voor een hoger bedrag dan het in die schriftelijke vordering vermelde bedrag; in een dergelijk geval is hij niet verplicht om voorafgaandelijk de beklagde uitdrukkelijk de gelegenheid te geven daarover verweer te voeren; het recht van verdediging is afdoende gewaarborgd doordat de beklagde ingevolge de schriftelijke vordering van de procureur des Konings weet dat tegen hem een bijzondere verbeurdverklaring bij equivalent van vermogensvoordelen kan worden uitgesproken en wegens welke telastleggingen zodat hij aldus in de gelegenheid is verweer te voeren over de mogelijkheid van de toepassing van die facultatieve straf, de raming en de omvang ervan (1). (1) Cass. 4 maart 2014, AR P.13.1775.N, AC 2014, nr. 169, §§ 26 en 27; zie ook Cass. 5 april 2016, AR P.15.1645.N, AC 2016, nr. 231; Cass. 11 september 2013, AR P.13.0505.F, AC 2013, nr. 438; Cass. 13 november 2007, AR P.07.0929.N, AC 2007, nr. 547, en de referenties in de voetnoten; Fr. LUGENTZ en D. VANDERMEERSCH, « Saisie et confiscation en matière pénale », R.P.D.B., Bruylant, 2015, p. 68, nr. 129; contra concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH, Cass. 11 september 2013, voormeld, in Pas. 2013 inzonderheid p. 1626, eerste lid.

- Art. 6.3 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden
- Artt. 42, 3°, en 43bis Strafwetboek

28 november 2018

P.2018.0729.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 7 - Artikel 7.1 - Legaliteitsbeginsel - Niet-retroactiviteit van de strafwet

Het uit de bepalingen van artikel 2 Strafwetboek, artikel 7.1 EVRM en artikel 15.1 IVBPR voortvloeiende verbod voor de rechter om een wet die een zwaardere straf bepaalt toe te passen op feiten gepleegd vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wet, geldt niet alleen voor wetten die in strafsancities voorzien, maar ook voor wetten die reeds door de rechter opgelegde strafsancities herdefiniëren of wijzigen; hoewel het toestaan van een proeftijd aan een veroordeelde door de tenuitvoerlegging van de straffen uit te stellen als bedoeld in artikel 1, §1, 2°, en 8 Probaticwet een strafuitvoeringsmodaliteit is die integraal deel uitmaakt van de straf, houdt de herroeping van het uitstel van tenuitvoerlegging na een veroordeling ingevolge het plegen van nieuwe strafbare feiten tijdens de proeftijd geen herdefiniëring of wijziging van de door de rechter met de eerste veroordeling opgelegde straf in, voor zover die herroeping wordt beoordeeld volgens bepalingen die van toepassing zijn op het tijdstip van de veroordeling die uitstel van tenuitvoerlegging toekent (1). (1) Zie concl. OM.

27 februari 2018

P.2017.0509.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Bewijselementen verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven - Schending van artikel 8 EVRM en artikel 7 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie - Draagwijdte

Het feit dat bewijselementen werden verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven zoals gewaarborgd door artikel 7 Handvest, artikel 8 EVRM en artikel 22 Grondwet of met het recht op bescherming van persoonsgegevens zoals gewaarborgd door artikel 8 Handvest, heeft niet steeds schending van artikel 6 EVRM of miskening van het recht op een eerlijk proces tot gevolg (1). (1) Cass. 19 april 2016, AR P.15.1639.N, AC 2016, nr. 265 met concl. OM; zie de wet van 14 juni 2017 tot wijziging van artikel 36bis van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, BS 28 juni 2017.

20 februari 2018

P.2017.0882.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 7 - Artikel 7.1 - Legaliteitsbeginsel - Niet-retroactiviteit van de strafwet

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Winants.

27 februari 2018

P.2017.0509.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Schending van artikel 8 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie - Draagwijdte - Recht op een eerlijk proces - Bewijselementen verkregen in strijd met het recht op bescherming van persoonsgegevens

Het feit dat bewijselementen werden verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven zoals gewaarborgd door artikel 7 Handvest, artikel 8 EVRM en artikel 22 Grondwet of met het recht op bescherming van persoonsgegevens zoals gewaarborgd door artikel 8 Handvest, heeft niet steeds schending van artikel 6 EVRM of miskening van het recht op een eerlijk proces tot gevolg (1). (1) Cass. 19 april 2016, AR P.15.1639.N, AC 2016, nr. 265 met concl. OM; zie de wet van 14 juni 2017 tot wijziging van artikel 36bis van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, BS 28 juni 2017.

20 februari 2018

P.2017.0882.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Recht op eerbiediging van het privéleven - Bewijselementen verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven - Schending van artikel 7 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie - Draagwijdte

Het feit dat bewijselementen werden verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven zoals gewaarborgd door artikel 7 Handvest, artikel 8 EVRM en artikel 22 Grondwet of met het recht op bescherming van persoonsgegevens zoals gewaarborgd door artikel 8 Handvest, heeft niet steeds schending van artikel 6 EVRM of miskenning van het recht op een eerlijk proces tot gevolg (1). (1) Cass. 19 april 2016, AR P.15.1639.N, AC 2016, nr. 265 met concl. OM; zie de wet van 14 juni 2017 tot wijziging van artikel 36bis van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, BS 28 juni 2017.

20 februari 2018

P.2017.0882.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Artikel 15, Grondwet

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

26 april 2018

C.2015.0258.N

AC nr. ...

RECHTERLIJKE ORGANISATIE

STRAFZAKEN

Strafzaken - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht - Samenstelling - Overgangsbepalingen van de wet van 19 oktober 2015 - Draagwijdte

Uit de samenhang van de bepalingen van de artikelen 76, zesde lid, zoals toepasselijk tot 31 augustus 2014 en artikel 76, § 2, tweede lid, zoals toepasselijk vanaf 1 september 2014, artikel 78, vijfde lid, zoals toepasselijk tot 31 december 2015 en artikel 92, § 1, Gerechtelijk Wetboek, en de artikelen 56, 3°, 84, 1° en 91, tweede lid van de wet van 19 oktober 2015, houdende wijziging van het burgerlijk procesrecht en houdende diverse bepalingen inzake justitie ,volgt dat, met ingang van 1 januari 2016, indien in de zaak in dezelfde aanleg op 1 januari 2016 reeds een andere rechtszitting dan de inleidingszitting heeft plaatsgevonden, de kamer van de rechtbank van eerste aanleg die in hoger beroep kennis neemt van de overtredingen van de wetten en verordeningen over een van de aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten, en, in geval van samenloop of samenhang, van genoemde overtredingen samen met een of meer overtredingen die niet behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten, bestaat uit twee rechters van de correctionele rechtbank en één rechter in de arbeidsrechtbank (1). (1) Zie concl. OM; zie ook Cass. 20 februari 2018, AR P.16.1133.N, AC 2018, nr. 107 met concl. OM.

20 februari 2018

P.2017.0314.N

AC nr. ...

Strafzaken - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht - Samenstelling - Bestaanbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Verplichting voor het Hof

Conclusie van advocaat-generaal Winants.

19 maart 2019

P.2016.1133.N

AC nr. ...

Strafzaken - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht - Samenstelling - Bestaanbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Verplichting voor het Hof

Conclusie van advocaat-generaal Winants.

19 maart 2019

P.2016.1133.N

AC nr. ...

Strafzaken - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht - Samenstelling - Draagwijdte

Conclusie van advocaat-generaal Winants.

19 maart 2019

P.2016.1133.N

AC nr. ...

Strafzaken - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht - Samenstelling - Overgangsbepalingen van de wet van 19 oktober 2015 - Draagwijdte

Conclusie van advocaat-generaal Winants.

20 februari 2018

P.2017.0314.N

AC nr. ...

Strafzaken - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht - Samenstelling - Bestaanbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Verplichting voor het Hof

Daar waar niet is vereist dat in de kamer van de rechtbank van eerste aanleg die bestaat uit drie rechters en die kennis neemt van het hoger beroep tegen een beslissing van de politierechtbank die uitspraak doet over een overtreding zoals bedoeld in artikel 76, § 2, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, er ten minste één gespecialiseerde rechter moet zijn zoals bedoeld in artikel 78, vijfde lid, van dit wetboek, terwijl de alleenrechtsprekende rechter die in eerste aanleg kennis neemt van dergelijke overtreding, steeds de gespecialiseerde vorming zoals bedoeld in artikel 78, vijfde lid, moet ontvangen en daarenboven artikel 101, § 2, derde lid, Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de gespecialiseerde correctionele kamer van het hof van beroep die overeenkomstig de in paragraaf 1, tweede lid, van hetzelfde artikel kennis neemt van de aangelegenheden bedoeld in artikel 76, § 2, tweede lid, samengesteld is uit twee raadsheren in het hof van beroep en één raadsheer in het arbeidshof, rijst de vraag of dit onderscheid in behandeling wel bestaanbaar is met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel en is er grond om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie concl.OM.; zie ook Cass. 20 februari 2018, AR P. 17.0314.N, AC 2018, nr. 108 met concl. OM.

19 maart 2019

P.2016.1133.N

AC nr. ...

Strafzaken - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht - Samenstelling - Bestaanbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Verplichting voor het Hof

Daar waar niet is vereist dat in de kamer van de rechtbank van eerste aanleg die bestaat uit drie rechters en die kennis neemt van het hoger beroep tegen een beslissing van de politierechtbank die uitspraak doet over een overtreding zoals bedoeld in artikel 76, § 2, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, er ten minste één gespecialiseerde rechter moet zijn zoals bedoeld in artikel 78, vijfde lid, van dit wetboek, terwijl de alleenrechtsprekende rechter die in eerste aanleg kennis neemt van dergelijke overtreding, steeds de gespecialiseerde vorming zoals bedoeld in artikel 78, vijfde lid, moet ontvangen en daarenboven artikel 101, § 2, derde lid, Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de gespecialiseerde correctionele kamer van het hof van beroep die overeenkomstig de in paragraaf 1, tweede lid, van hetzelfde artikel kennis neemt van de aangelegenheden bedoeld in artikel 76, § 2, tweede lid, samengesteld is uit twee raadsheren in het hof van beroep en één raadsheer in het arbeidshof, rijst de vraag of dit onderscheid in behandeling wel bestaanbaar is met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel en is er grond om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie concl.OM.; zie ook Cass. 20 februari 2018, AR P. 17.0314.N, AC 2018, nr. 108 met concl. OM.

19 maart 2019

P.2016.1133.N

AC nr. ...

Strafzaken - Samenstelling - Draagwijdte - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht

De bepalingen van de artikelen 76, § 2, tweede lid, 78, eerste lid, 78, vijfde lid, 91, eerste lid, en 92, § 1, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek, houden in dat in alle zaken, ook voor de overtredingen van wetten en verordeningen over een der aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten en, in geval van samenloop of samenhang van genoemde overtredingen samen met een of meer overtredingen die niet behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten, het hoger beroep tegen vonnissen van de politierechtbank toegewezen wordt aan een kamer met drie rechters, zonder dat één van hen de gespecialiseerde vorming hoeft te ontvangen bedoeld in artikel 78, vijfde lid, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl.OM.; zie ook Cass. 20 februari 2018, AR P. 17.0314.N, AC 2018, nr. 108 met concl. OM.

19 maart 2019

P.2016.1133.N

AC nr. ...

Strafzaken - Samenstelling - Draagwijdte - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht

De bepalingen van de artikelen 76, § 2, tweede lid, 78, eerste lid, 78, vijfde lid, 91, eerste lid, en 92, § 1, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek, houden in dat in alle zaken, ook voor de overtredingen van wetten en verordeningen over een der aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten en, in geval van samenloop of samenhang van genoemde overtredingen samen met een of meer overtredingen die niet behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten, het hoger beroep tegen vonnissen van de politierechtbank toegewezen wordt aan een kamer met drie rechters, zonder dat één van hen de gespecialiseerde vorming hoeft te ontvangen bedoeld in artikel 78, vijfde lid, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl.OM.; zie ook Cass. 20 februari 2018, AR P. 17.0314.N, AC 2018, nr. 108 met concl. OM.

19 maart 2019

P.2016.1133.N

AC nr. ...

Strafzaken - Rechtbank van eerste aanleg - Correctionele kamer - Correctionele kamer zetelend in hoger beroep - Sociaal strafrecht - Samenstelling - Draagwijdte

Conclusie van advocaat-generaal Winants.

19 maart 2019

P.2016.1133.N

AC nr. ...

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

- Recht van verdediging - Verzoek tot heropening van het debat - Artikel 6.1, EVRM

Noch artikel 6.1 EVRM, noch het algemeen rechtsbeginsel van de eerbied voor het recht van verdediging, vereist dat de rechter die van oordeel is afwijzend te moeten beschikken over een verzoek tot heropening van het debat wegens de ontdekking gedurende het beraad van een nieuw stuk of feit van overwegend belang, de verzoeker hiervan vooraf kennis geeft teneinde hem toe te laten verweer te voeren omtrent de redenen op grond waarvan de rechter het verzoek meent te moeten afwijzen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 773, derde lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

26 april 2018

C.2015.0258.N

AC nr. ...

- Burgerlijke zaken - Algemeen rechtsbeginsel "non bis in idem" - Gelijklopende procedures - Verschillende aspecten van hetzelfde inbreukmakende gedrag - Sancties - Aanvullend doel - Vaststelling

Het arrest, dat oordeelt dat een partij terecht het non bis in idem-beginsel aanvoert en niet onderzoekt of de vervolging door het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie en de vervolging die geleid heeft tot een beslissing van de Raad voor de Mededinging, met het oog op de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang, elkaar aanvullende doelen nastreven die betrekking hebben op verschillende aspecten van hetzelfde inbreukmakende gedrag, is niet naar recht verantwoord (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 657.

22 november 2018

C.2017.0126.F

AC nr. ...

- Beschikkingsbeginsel - Rechtsplegingsvergoeding - Hoger bedrag toegekend dan gevorderd

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt dat de verweerster een rechtsplegingsvergoeding voor de procedure in hoger beroep vorderde van 11.000 euro, en de appelrechters de eiseres veroordelen tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding voor deze procedure van 12.000 euro, namelijk het basisbedrag "geïndexeerd zoals van toepassing op het ogenblik van de inberaadname", kennen zij aldus een hoger bedrag toe dan gevorderd en schenden zij bijgevolg artikel 1138, 2°, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Cass. 18 sept. 2014, AR C.12.0237.F, AC 2014, nr. 533.

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

26 april 2018

C.2017.0420.N

AC nr. ...

- Recht van verdediging - Verzoek tot heropening van het debat - Artikel 6.1, EVRM

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

26 april 2018

C.2015.0258.N

AC nr. ...

RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

- Strafzaken - Artikel 1021 Gerechtelijk Wetboek - Toepasselijkheid

Artikel 1021 Gerechtelijk Wetboek volgens welk de partijen een omstandige opgave kunnen indienen van hun onderscheiden kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, zoals bepaald in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek, is niet van toepassing in strafzaken.

8 mei 2018

P.2017.1274.N

AC nr. ...

- Strafzaken - Strafrechter die uitspraak doet over de burgerlijke rechtsvordering - Meerdere in het gelijk gestelde partijen - Toekenning rechtsplegingsvergoeding

Uit de bepalingen van artikel 162bis, eerste lid, Wetboek van Strafvordering en artikel 1022, tweede en derde lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat, ook wanneer de partijen een opgave hebben ingediend van hun kosten en hierbij slechts één rechtsplegingsvergoeding vorderen, de strafrechter die uitspraak doet over de burgerlijke rechtsvordering, een rechtsplegingsvergoeding aan elke in het gelijk gestelde partij kan toekennen; uit deze bepalingen volgt tevens dat de strafrechter, bij gebrek aan een verzoek tot afwijking, de rechtsplegingsvergoeding bepaalt op het basisbedrag, ook wanneer dit een hoger bedrag is dan vermeld in de opgave waarbij het feit dat de partijen slechts tesamen één rechtsplegingvergoeding hebben gevraagd, hieraan geen afbreuk doet (1). (1) Zie Cass. 10 juni 2014, AR P.14.0280.N, AC 2014, nr. 412.

8 mei 2018

P.2017.1274.N

AC nr. ...

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN**ALGEMEEN*****Algemeen - Burgerlijke zaken - Substitutie van motieven - Cassatiemiddel - Ontvankelijkheid***

Niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang, is het cassatiemiddel dat, al ware het gegrond, niet tot cassatie kan leiden, doordat de bestreden beslissing op grond van een door het Hof in de plaats gestelde reden naar recht verantwoord is (1). (1) Zie concl. OM; zie tevens Cass. 23 maart 2012, AR D.11.0002.F, AC 2012, nr.193; Cass. 26 september 2008, AR C.07.0416.N, AC 2008, nr. 510; Cass. 22 april 2005, AR C.04.0194.N, AC 2005, nr. 238.

12 april 2018

C.2017.0300.N

AC nr. ...

Algemeen - Burgerlijke zaken - Substitutie van motieven - Cassatiemiddel - Ontvankelijkheid

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

12 april 2018

C.2017.0300.N

AC nr. ...

GEEN CONCLUSIE***Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Motivering van de straf en van de strafmaat - Draagwijdte - Verplichte straf***

De rechter is slechts gehouden tot de in artikel 195 Wetboek van Strafvordering vastgelegde bijzondere motiveringsplicht als de wet de keuze voor de ene of de andere straf of maatregel aan zijn vrije beoordeling overlaat; die verplichting is niet van toepassing als de straf door wet is opgelegd.

- Art. 195 Wetboek van Strafvordering

31 oktober 2018

P.2018.0673.F

AC nr. ...

OP CONCLUSIE

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Verzoek tot opschorting van de beklagde - Weigering - Motivering

Met het oordeel dat de opschorting ontoereikend is voor de beteugeling van de bewezen telastlegging een te zwak signaal is om de beklagde aan te zetten tot voorzichtigheid in het verkeer, zonder hierbij na te gaan of een effectieve bestraffing nadelig kan zijn voor eisers reclassering en resocialisering, beantwoordt de bestreden beslissing het verzoek tot opschorting van de beklagde niet zoals vereist in artikel 3, vierde lid, tweede zin, Probatiewet.

8 mei 2018

P.2017.1274.N

AC nr. ...

STRAF

ALGEMEEN. STRAF EN MAATREGEL. WETTIGHEID

Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Motivering van de straf en van de strafmaat - Draagwijdte - Verplichte straf

De rechter is slechts gehouden tot de in artikel 195 Wetboek van Strafvordering vastgelegde bijzondere motiveringsplicht als de wet de keuze voor de ene of de andere straf of maatregel aan zijn vrije beoordeling overlaat; die verplichting is niet van toepassing als de straf door wet is opgelegd.

- Art. 195 Wetboek van Strafvordering

31 oktober 2018

P.2018.0673.F

AC nr. ...

Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Artikel 2 Strafwetboek - Legaliteitsbeginsel - Niet-retroactiviteit van de strafwet

Het uit de bepalingen van artikel 2 Strafwetboek, artikel 7.1 EVRM en artikel 15.1 IVBPR voortvloeiende verbod voor de rechter om een wet die een zwaardere straf bepaalt toe te passen op feiten gepleegd vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wet, geldt niet alleen voor wetten die in strafsancities voorzien, maar ook voor wetten die reeds door de rechter opgelegde strafsancities herdefiniëren of wijzigen; hoewel het toestaan van een proeftijd aan een veroordeelde door de tenuitvoerlegging van de straffen uit te stellen als bedoeld in artikel 1, §1, 2°, en 8 Probatiewet een strafuitvoeringsmodaliteit is die integraal deel uitmaakt van de straf, houdt de herroeping van het uitstel van tenuitvoerlegging na een veroordeling ingevolge het plegen van nieuwe strafbare feiten tijdens de proeftijd geen herdefiniëring of wijziging van de door de rechter met de eerste veroordeling opgelegde straf in, voor zover die herroeping wordt beoordeeld volgens bepalingen die van toepassing zijn op het tijdstip van de veroordeling die uitstel van tenuitvoerlegging toekent (1).
(1) Zie concl. OM.

27 februari 2018

P.2017.0509.N

AC nr. ...

Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Artikel 2 Strafwetboek - Legaliteitsbeginsel - Niet-retroactiviteit van de strafwet

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Winants.

27 februari 2018

P.2017.0509.N

AC nr. ...

AUTRES PEINES

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Bijzondere verbeurdverklaring bij equivalent - Niet in het vermogen van de veroordeelde aan te treffen vermogensvoordelen - Raming van de geldwaarde - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter

De rechter raamt onaantastbaar de geldwaarde van de niet in het vermogen van de veroordeelde aan te treffen vermogensvoordelen, mits het vermogensvoordelen betreft welke opgeleverd zijn door de in de schriftelijke vordering van de procureur des Konings vermelde telastleggingen en voor zover de rechter die telastleggingen heeft bewezen verklaard (1). (1) Cass. 4 maart 2014, AR P.13.1775.N, AC 2014, nr. 169, §25.

- Artt. 42, 3°, en 43bis Strafwetboek

28 november 2018

P.2018.0729.F

AC nr. ...

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Bijzondere verbeurdverklaring bij equivalent - Niet in het vermogen van de veroordeelde aan te treffen vermogensvoordelen - Raming van de geldwaarde door de rechter - Hoger bedrag dan het in de schriftelijke vordering van het openbaar ministerie vermelde bedrag - Recht van verdediging

Wanneer de procureur des Konings de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen die voortkomen uit de telastleggingen, schriftelijk heeft gevorderd en indien de beoogde zaken niet meer kunnen worden gevonden in het vermogen van de veroordeelde, is de raming van de geldwaarde altijd in het debat voor de feitenrechter; indien het openbaar ministerie in zijn schriftelijke vordering de geldwaarde van de vermogensvoordelen heeft geraamd en de rechtbank heeft verzocht om met name die som verbeurd te verklaren, kan de rechter de bijzondere verbeurdverklaring bij equivalent uitspreken voor een hoger bedrag dan het in die schriftelijke vordering vermelde bedrag; in een dergelijk geval is hij niet verplicht om voorafgaandelijk de beklagde uitdrukkelijk de gelegenheid te geven daarover verweer te voeren; het recht van verdediging is afdoende gewaarborgd doordat de beklagde ingevolge de schriftelijke vordering van de procureur des Konings weet dat tegen hem een bijzondere verbeurdverklaring bij equivalent van vermogensvoordelen kan worden uitgesproken en wegens welke telastleggingen zodat hij aldus in de gelegenheid is verweer te voeren over de mogelijkheid van de toepassing van die facultatieve straf, de raming en de omvang ervan (1). (1) Cass. 4 maart 2014, AR P.13.1775.N, AC 2014, nr. 169, §§ 26 en 27; zie ook Cass. 5 april 2016, AR P.15.1645.N, AC 2016, nr. 231; Cass. 11 september 2013, AR P.13.0505.F, AC 2013, nr. 438; Cass. 13 november 2007, AR P.07.0929.N, AC 2007, nr. 547, en de referenties in de voetnoten; Fr. LUGENTZ en D. VANDERMEERSCH, « Saisie et confiscation en matière pénale », R.P.D.B., Bruylant, 2015, p. 68, nr. 129; contra concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH, Cass. 11 september 2013, voormeld, in Pas. 2013 inzonderheid p. 1626, eerste lid.

- Art. 6.3 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Artt. 42, 3°, en 43bis Strafwetboek

28 november 2018

P.2018.0729.F

AC nr. ...

STRAFVORDERING

- Bewijsvoering - Onregelmatig verkregen bewijselementen - Bewijselementen verkregen in strijd met het recht op bescherming van persoonsgegevens - Schending van artikel 8 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie - Artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - Nietigheid van onregelmatig verkregen bewijselementen - Draagwijdte

Artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering bepaalt dat tot nietigheid van een onregelmatig verkregen bewijselement enkel wordt besloten indien ofwel de naleving van de betrokken vormvoorwaarden wordt voorgeschreven op straffe van nietigheid, ofwel de begane onregelmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast, ofwel het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces; krachtens die bepaling worden onregelmatigheden waardoor geen op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorwaarde wordt overtreden en die evenmin voldoen aan de andere erin vermelde voorwaarden, niet nietig verklaard of uit het debat geweerd en deze regel geldt voor alle onregelmatigheden, ongeacht of zij een inbreuk inhouden op een verdragsrechtelijk of grondwettelijk gewaarborgd recht dat de bescherming van het privéleven beoogt (1). (1) Cass. 19 april 2016, AR P.15.1639.N, AC 2016, nr. 265 met concl. OM; zie de wet van 14 juni 2017 tot wijziging van artikel 36bis van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, BS 28 juni 2017.

20 februari 2018

P.2017.0882.N

AC nr. ...

- Bewijsvoering - Onregelmatig verkregen bewijselementen - Bewijselementen verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven - Schending van artikel 8 EVRM en artikel 7 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie - Artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - Nietigheid van onregelmatig verkregen bewijselementen - Draagwijdte

Artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering bepaalt dat tot nietigheid van een onregelmatig verkregen bewijselement enkel wordt besloten indien ofwel de naleving van de betrokken vormvoorwaarden wordt voorgeschreven op straffe van nietigheid, ofwel de begane onregelmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast, ofwel het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces; krachtens die bepaling worden onregelmatigheden waardoor geen op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorwaarde wordt overtreden en die evenmin voldoen aan de andere erin vermelde voorwaarden, niet nietig verklaard of uit het debat geweerd en deze regel geldt voor alle onregelmatigheden, ongeacht of zij een inbreuk inhouden op een verdragsrechtelijk of grondwettelijk gewaarborgd recht dat de bescherming van het privéleven beoogt (1). (1) Cass. 19 april 2016, AR P.15.1639.N, AC 2016, nr. 265 met concl. OM; zie de wet van 14 juni 2017 tot wijziging van artikel 36bis van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, BS 28 juni 2017.

20 februari 2018

P.2017.0882.N

AC nr. ...

TUSSENKOMST

- Burgerlijke zaken - Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie - Europese Commissie - Neerlegging van schriftelijke opmerkingen - Tussenkomst in de hoedanigheid van amicus curiae - Kwalificatie

Wanneer de Europese Commissie krachtens artikel 15, § 3, eerste lid, van de verordening (EG) nr. 1/2003 van 16 december 2002, schriftelijke opmerkingen indient bij de rechterlijke instanties van de lidstaten om een coherente toepassing van de artikelen 101 en 102 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te waarborgen, komt zij tussenbeide als amicus curiae en is zij geen vrijwillig tussenkomende partij in de procedure in de zin van artikel 812 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 657.

- Art. 15, § 3, eerste lid Verordening E.G. nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag

- Art. 812 Gerechtelijk Wetboek

22 november 2018

C.2017.0126.F

AC nr. ...

VENNOOTSCHAPPEN

HANDELSVENNOOTSCHAPPEN

Handelsvennootschappen - Besloten vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid - Geleden verlies - Overschrijding drempels - Bijeenroeping van de algemene vergadering

De zaakvoerders moeten de algemene vergadering bijeenroepen zodra is vastgesteld of krachtens wettelijke of statutaire bepalingen had moeten worden vastgesteld dat het netto-actief door het verlies beneden de bedoelde drempels is gedaald; zij zijn daar in voorkomend geval toe gehouden, ook al is de jaarrekening nog niet opgesteld of goedgekeurd.

- Art. 332 Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

24 mei 2018

C.2017.0290.N

AC nr. ...

VERBINTENIS

- Voorwaardelijke verbintenis - Onmogelijke voorwaarde - Begrip - Opdracht van de feitenrechter - Hof van Cassatie - Toetsing

Het behoort aan de feitenrechter te oordelen of de vervulling van de voorwaarde materieel onmogelijk is; hij dient hierbij na te gaan of objectieve elementen de vervulling van de voorwaarde in de weg staan; de onmogelijkheid moet vaststaand zijn; het Hof gaat hierbij enkel na of de rechter het wettelijk begrip "onmogelijke voorwaarde" niet heeft miskend.

- Artt. 1168 en 1172 Burgerlijk Wetboek

12 april 2018

C.2017.0438.N

AC nr. ...

VERJARING

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Stuiting - Dagvaarding

De dagvaarding stuit de verjaring van de vordering die zij inleidt (1); het voorwerp van de vordering is wat effectief wordt gevorderd (2). (1) C. LEBLON, Stuiting, schorsing en verlenging van verjaringstermijnen, in I. CLAEYS (ed.), Verjaring in het privaatrecht . Weet de avond wat de morgen brengt?, Mechelen, Kluwer, 2005, 97-98, nr. 13. (2) J. LAENENS e. a. , Handboek Gerechtelijk Recht, 2008, 93, nr. 150.

- Art. 2244, eerste en tweede lid Burgerlijk Wetboek

24 mei 2018

C.2017.0589.N

AC nr. ...

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER

GEWONE OPSCHORTING

Gewone opschorting - Verzoek tot opschorting van de beklagde - Weigering - Motivering

Met het oordeel dat de opschorting ontoereikend is voor de beteugeling van de bewezen telastlegging een te zwak signaal is om de beklaagde aan te zetten tot voorzichtigheid in het verkeer, zonder hierbij na te gaan of een effectieve bestraffing nadelig kan zijn voor eisers reclassering en resocialisering, beantwoordt de bestreden beslissing het verzoek tot opschorting van de beklaagde niet zoals vereist in artikel 3, vierde lid, tweede zin, Probatiewet.

8 mei 2018

P.2017.1274.N

AC nr. ...

GEWOON UITSTEL

Gewoon uitstel - Herroeping van het uitstel - Nieuwe wet die de mogelijkheid tot herroeping uitbreidt - Werking in de tijd

Het uit de bepalingen van artikel 2 Strafwetboek, artikel 7.1 EVRM en artikel 15.1 IVBPR voortvloeiende verbod voor de rechter om een wet die een zwaardere straf bepaalt toe te passen op feiten gepleegd vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wet, geldt niet alleen voor wetten die in strafsancities voorzien, maar ook voor wetten die reeds door de rechter opgelegde strafsancities herdefiniëren of wijzigen; hoewel het toestaan van een proeftijd aan een veroordeelde door de tenuitvoerlegging van de straffen uit te stellen als bedoeld in artikel 1, §1, 2°, en 8 Probatiewet een strafuitvoeringsmodaliteit is die integraal deel uitmaakt van de straf, houdt de herroeping van het uitstel van tenuitvoerlegging na een veroordeling ingevolge het plegen van nieuwe strafbare feiten tijdens de proeftijd geen herdefiniëring of wijziging van de door de rechter met de eerste veroordeling opgelegde straf in, voor zover die herroeping wordt beoordeeld volgens bepalingen die van toepassing zijn op het tijdstip van de veroordeling die uitstel van tenuitvoerlegging toekent (1). (1) Zie concl. OM.

27 februari 2018

P.2017.0509.N

AC nr. ...

Gewoon uitstel - Herroeping van het uitstel - Nieuwe wet die de mogelijkheid tot herroeping uitbreidt - Werking in de tijd

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Winants.

27 februari 2018

P.2017.0509.N

AC nr. ...

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Wettige verdenking - Eerste Voorzitter van het hof van beroep - Algemene instructies aan gerechtsdeurwaarders - Vordering tot onttrekking van de zaak

Uit de omstandigheid dat de eerste voorzitter, ingevolge een klachtbrief van de hoofdgriffier, een brief richt tot de syndicus van de gerechtsdeurwaarders en algemene instructies geeft wat betreft het aanmelden van de gerechtsdeurwaarders bij het betreden van het hof van beroep kan geen wettige verdenking afgeleid worden, nu deze aanmeldingsplicht om veiligheidsredenen in beginsel bestaat voor eenieder die het hof van beroep betreedt en geen verband houdt met het bepaalde in artikel 519 en 520 Gerechtelijk Wetboek.

- Artt. 519, 520 en 648, 2° Gerechtelijk Wetboek

29 maart 2018

C.2017.0632.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Wettige verdenking - Eerste Voorzitter van het hof van beroep - Algemene instructies aan gerechtsdeurwaarders - Vordering tot onttrekking van de zaak

Uit de omstandigheid dat de eerste voorzitter, ingevolge een klachtbrief van de hoofdgriffier, een brief richt tot de syndicus van de gerechtsdeurwaarders en algemene instructies geeft wat betreft het aanmelden van de gerechtsdeurwaarders bij het betreden van het hof van beroep kan geen wettige verdenking afgeleid worden, nu deze aanmeldingsplicht om veiligheidsredenen in beginsel bestaat voor eenieder die het hof van beroep betreedt en geen verband houdt met het bepaalde in artikel 519 en 520 Gerechtelijk Wetboek.

- Artt. 519, 520 en 648, 2° Gerechtelijk Wetboek

29 maart 2018

C.2017.0632.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Wettige verdenking - Opeenvolging van procedures - Al dan niet terecht in het ongelijk gestelde partij - Vordering tot onttrekking van de zaak - Toepassing

Uit de enkele opeenvolging van procedures waarbij een partij al dan niet terecht in het ongelijk wordt gesteld kan geen wettige verdenking worden afgeleid.

- Art. 648, 2° Gerechtelijk Wetboek

29 maart 2018

C.2017.0632.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Wettige verdenking - Vordering tot onttrekking van de zaak - Op te stellen verklaring van het gerecht - Vorm

Artikel 656, derde lid, 1°, b Gerechtelijk Wetboek preciseert niet hoe het overleg met de overige leden van het gerecht dient te gebeuren.

29 maart 2018

C.2017.0632.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Wettige verdenking - Vordering tot onttrekking van de zaak - Op te stellen verklaring van het gerecht - Vorm

Artikel 656, derde lid, 1°, b Gerechtelijk Wetboek preciseert niet hoe het overleg met de overige leden van het gerecht dient te gebeuren.

29 maart 2018

C.2017.0632.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Wettige verdenking - Opeenvolging van procedures - Al dan niet terecht in het ongelijk gestelde partij - Vordering tot onttrekking van de zaak - Toepassing

Uit de enkele opeenvolging van procedures waarbij een partij al dan niet terecht in het ongelijk wordt gesteld kan geen wettige verdenking worden afgeleid.

- Art. 648, 2° Gerechtelijk Wetboek

29 maart 2018

C.2017.0632.N

AC nr. ...

VERZEKERING

WAM-VERZEKERING

WAM- verzekering - Artikel 19bis-11, § 1, WAM 1989 - Artikel 19bis-11, § 2, WAM 1989 - Vergoedingsregeling - Begrip

Uit de bepalingen van artikel 19bis-11, §1, WAM en artikel 19bis-11, §2, zoals hier van toepassing, en hun wetsgeschiedenis blijkt dat de vergoedingsregeling bepaald in artikel 19bis-11, §1, WAM steunt op aansprakelijkheid en de aansprakelijkheidsverzekeringen, terwijl de in artikel 19bis-11, §2, WAM vervatte regel een automatische vergoedingsregel is die losstaat van het optreden van het Fonds en die de wet oplegt aan de verzekeraars die de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe motorrijtuigen aanleiding kunnen geven, dekken.

- Art. 19bis-11, §§ 1 en 2 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

26 april 2018

C.2017.0578.N

AC nr. ...

WAM- verzekering - Artikel 19bis-11, § 2, WAM 1989 - Toepassing van deze wetsbepaling

Uit artikel 19bis-11, §2, zoals opgeheven bij artikel 15 van de wet van 31 mei 2017 tot wijziging van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen, volgt dat voor de toepassing van deze wetsbepaling enkel de WAM-verzekeraars van de voertuigen waarvan de bestuurders geen aansprakelijkheid dragen, niet tot vergoeding gehouden zijn (1). (1) Cass. 12 september 2016, AR C.15.0326.N, AC 2016, nr. 475.

- Art. 19bis-11, § 2 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

26 april 2018

C.2017.0578.N

AC nr. ...

WAM- verzekering - Artikel 29ter WAM 1989 - Interpretatieve wetsbepaling

Een interpretatieve wet is een wet die betreffende een punt waar de rechtsregel onzeker of betwist is, een oplossing geeft die door de rechtspraak had kunnen aangenomen worden (1); uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 31 mei 2017 tot wijziging van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen volgt dat artikel 29ter WAM, zoals ingevoerd bij de voormelde wet van 31 mei 2017, voorziet in een aangepaste vergoedingsregel en bijgevolg geen interpretatieve wetsbepaling is. (1) Cass. 7 april 2016, AR F.14.0097.N, AC 2016, nr. 245; Cass. 16 februari 2015, AR C.13.0524.F, AC 2015, nr. 115.

- Art. 29ter Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

26 april 2018

C.2017.0578.N

AC nr. ...

WAM- verzekering - Artikel 19bis-11, § 2, WAM 1989 - Schadevergoeding van de benadeelde persoon - Verdeling in gelijke delen

De verdeling in gelijke delen zoals bedoeld in artikel 19bis-11, §2, WAM, zoals hier van toepassing, geldt uitsluitend tussen de verzekeraars onderling; de benadeelde kan bijgevolg van iedere verzekeraar van een bij het ongeval betrokken voertuig, met uitzondering van hen wiens verzekerde ongetwijfeld niet aansprakelijk is, het geheel van de door hem geleden schade vorderen (1). (1) Cass. 14 december 2017, AR C.17.0338.N, AC 2017, nr. 715.

- Art. 19bis-11, § 2 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

26 april 2018

C.2017.0578.N

AC nr. ...

VERZET

- Strafzaken - Geen betekening van het verzet binnen de termijn van vijftien dagen na betekening van het vonnis - Aanhouding ingevolge de veroordeling bij verstek - Verzet aangetekend tijdens de buitengewone termijn van verzet - Draagwijdte

Uit de bepalingen van artikel 187, §2, tweede lid, Wetboek van Strafvordering en artikel 27, 2, Voorlopige Hechteniswet, volgt dat het verzet aangetekend tijdens de buitengewone termijn van verzet geenszins de tenuitvoerlegging van het verstekvonnis schorst en de bij verstek uitgesproken straf uitvoerbaar is tot de definitieve uitspraak over dat rechtsmiddel (1); het hoger beroep tegen de beslissing die het verzet ongedaan verklaart, belet deze tenuitvoerlegging niet en het feit dat dit hoger beroep de grond van de zaak bij de appelrechter aanhangig maakt, doet hieraan geen afbreuk. (1) Cass. 7 januari 2009, AR P.08.1906.F, AC 2009, nr. 15; R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2014, nr. 3662, p.1424; C. IDOMON, "De invloed van het instellen van verzet tijdens de buitengewone termijn op de rechtsgevolgen van het verstekvonnis en de toepassing van art. 65 Sw.", RW 2000-2001, 1173-1176; vgl. in verband met de onmiddellijke aanhouding Cass. 5 december 2012, AR P.12.1886.F, AC 2012, nr. 669, JT 2013, 60 met noot D. VANDERMEERSCH, 'Le sort de l'arrestation immédiate dans le dédale des voies de recours', M.-A. BEERNAERT, H.D. BOSLY, D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, II, 2017, p. 1506-1507.

24 april 2018

P.2018.0397.N

AC nr. ...

- Strafzaken - Geen betekening van het verzet binnen de termijn van vijftien dagen na betekening van het vonnis - Aanhouding ingevolge de veroordeling bij verstek - Verzet aangetekend tijdens de buitengewone termijn van verzet - Verzet ongedaan verklaard - Hoger beroep tegen de beslissing die het verzet ongedaan verklaart - Draagwijdte

Uit de bepalingen van artikel 187, §2, tweede lid, Wetboek van Strafvordering en artikel 27, 2, Voorlopige Hechteniswet, volgt dat het verzet aangetekend tijdens de buitengewone termijn van verzet geenszins de tenuitvoerlegging van het verstekvonnis schorst en de bij verstek uitgesproken straf uitvoerbaar is tot de definitieve uitspraak over dat rechtsmiddel (1); het hoger beroep tegen de beslissing die het verzet ongedaan verklaart, belet deze tenuitvoerlegging niet en het feit dat dit hoger beroep de grond van de zaak bij de appelrechter aanhangig maakt, doet hieraan geen afbreuk. (1) Cass. 7 januari 2009, AR P.08.1906.F, AC 2009, nr. 15; R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2014, nr. 3662, p.1424; C. IDOMON, "De invloed van het instellen van verzet tijdens de buitengewone termijn op de rechtsgevolgen van het verstekvonnis en de toepassing van art. 65 Sw.", RW 2000-2001, 1173-1176; vgl. in verband met de onmiddellijke aanhouding Cass. 5 december 2012, AR P.12.1886.F, AC 2012, nr. 669, JT 2013, 60 met noot D. VANDERMEERSCH, 'Le sort de l'arrestation immédiate dans le dédale des voies de recours', M.-A. BEERNAERT, H.D. BOSLY, D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, II, 2017, p. 1506-1507.

24 april 2018

P.2018.0397.N

AC nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Algemeen - Overeenkomst - Eenzijdige beëindiging door de opdrachtgever - Beoordeling door de rechter

De rechter oordeelt in feite over het voorhanden zijn van de eenzijdige beëindiging door de opdrachtgever, mits hij daartoe geen gevolgen verbindt aan de feiten die daaruit niet kunnen worden afgeleid of daarmee niet verenigbaar zijn.

24 mei 2018

C.2017.0613.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Zittingsblad - Te vermelden bepalingen - Verrichte proceshandelingen

Met verrichte proceshandelingen die op het zittingsblad worden vermeld kunnen niet worden gelijkgesteld niet - bindende en voorwaardelijke procedureafspraken of tussenkomsten die geen gevolg kunnen sorteren.

- Art. 783, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

29 maart 2018

C.2017.0632.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Zittingsblad - Te vermelden bepalingen - Verrichte proceshandelingen

Met verrichte proceshandelingen die op het zittingsblad worden vermeld kunnen niet worden gelijkgesteld niet - bindende en voorwaardelijke procedureafspraken of tussenkomsten die geen gevolg kunnen sorteren.

- Art. 783, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

29 maart 2018

C.2017.0632.N

AC nr. ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

INZAGE VAN HET DOSSIER

Inzage van het dossier - Handhaving van de hechtenis - Samenstelling van het dossier - Stukken waarover de onderzoeksrechter nog niet beschikt - Draagwijdte

Het dossier dat ter beschikking van de verdachte en zijn raadsman wordt gesteld met het oog op de rechtszitting van het onderzoeksgerecht waarop uitspraak moet worden gedaan over de handhaving van het bevel tot aanhouding, moet enkel de stukken bevatten die verband houden met die handhaving en waarover de onderzoeksrechter beschikt; uit de omstandigheid dat de verdachte bij de handhaving van zijn voorlopige hechtenis geen kennis kon nemen van stukken die zich vooralsnog niet in het dossier bevinden en waarover de onderzoeksrechter ook niet beschikt, kan geen miskenning van het recht van verdediging worden afgeleid (1). (1) Cass. 14 juli 2009, AR P.09.1076.N, AC 2009, nr. 457.

24 april 2018

P.2018.0419.N

AC nr. ...

SAMENVATTENDE ONDERVRAGING

Samenvattende ondervraging - Geen oproeping van de inverdenkinggestelde voor een samenvattende ondervraging - Recht van verdediging - Draagwijdte

Uit de enkele omstandigheid dat de onderzoeksrechter zou verzuimd hebben de verdachte overeenkomstig artikel 22, derde lid, Voorlopige Hechteniswet voor een samenvattend verhoor op te roepen, volgt geen miskenning van het recht van verdediging; de naleving van dit recht dient immers te worden beoordeeld in het geheel van de procedure van handhaving van de voorlopige hechtenis en de verdachte kan overeenkomstig artikel 21, §3, van die wet kennis nemen van het strafdossier en aldus alle gegevens betwisten met betrekking tot de aanwijzingen van schuld die zijn voorlopige aanhouding steunen (1). (1) Cass. 10 april 2007, AR P.07.0419.F, AC 2007, nr.178, RW 2008-2009, 1322-1323 en noot A. VANDEPLAS, "De samenvattende ondervraging door de onderzoeksrechter"; Cass. 22 juni 1999, AR P.99.0611.N, AC 2009, nr. 386.

24 april 2018

P.2018.0409.N

AC nr. ...

VOORLOPIGE INVRIJHEIDSTELLING

Voorlopige invrijheidstelling - Aanhouding ingevolge een veroordeling bij verstek - Verzet aangetekend tijdens de buitengewone termijn van verzet - Draagwijdte

Uit de bepalingen van artikel 187, §2, tweede lid, Wetboek van Strafvordering en artikel 27, 2, Voorlopige Hechteniswet, volgt dat het verzet aangetekend tijdens de buitengewone termijn van verzet geenszins de tenuitvoerlegging van het verstekvonnis schorst en de bij verstek uitgesproken straf uitvoerbaar is tot de definitieve uitspraak over dat rechtsmiddel (1); het hoger beroep tegen de beslissing die het verzet ongedaan verklaart, belet deze tenuitvoerlegging niet en het feit dat dit hoger beroep de grond van de zaak bij de appelrechter aanhangig maakt, doet hieraan geen afbreuk. (1) Cass. 7 januari 2009, AR P.08.1906.F, AC 2009, nr. 15; R. DECLERCQ, *Beginselen van Strafrechtspleging*, Mechelen, Kluwer, 2014, nr. 3662, p.1424; C. IDOMON, "De invloed van het instellen van verzet tijdens de buitengewone termijn op de rechtsgevolgen van het verstekvonnis en de toepassing van art. 65 Sw.", RW 2000-2001, 1173-1176; vgl. in verband met de onmiddellijke aanhouding Cass. 5 december 2012, AR P.12.1886.F, AC 2012, nr. 669, JT 2013, 60 met noot D. VANDERMEERSCH, 'Le sort de l'arrestation immédiate dans le dédale des voies de recours', M.-A. BEERNAERT, H.D. BOSLY, D. VANDERMEERSCH, *Droit de la procédure pénale*, II, 2017, p. 1506-1507.

24 april 2018

P.2018.0397.N

AC nr. ...

VORDERING IN RECHTE

- Oorzaak van de vordering

De oorzaak van de vordering is het geheel van feiten dat de eiser tot staving van het gevorderde aanvoert (1). (1) S. MOSSELMANS, *Tussenvorderingen*, APR, 57, nr. 90.

24 mei 2018

C.2017.0589.N

AC nr. ...

- Voorwerp van de vordering

De dagvaarding stuit de verjaring van de vordering die zij inleidt (1); het voorwerp van de vordering is wat effectief wordt gevorderd (2). (1) C. LEBLON, *Stuiting, schorsing en verlenging van verjaringstermijnen*, in I. CLAEYS (ed.), *Verjaring in het privaatrecht. Weet de avond wat de morgen brengt?*, Mechelen, Kluwer, 2005, 97-98, nr. 13. (2) J. LAENENS e. a., *Handboek Gerechtelijk Recht*, 2008, 93, nr. 150.

- Art. 2244, eerste en tweede lid Burgerlijk Wetboek

24 mei 2018

C.2017.0589.N

AC nr. ...

VREEMDELINGEN

- Vreemdelingenwet - Vasthouding wanneer de bescherming van de nationale veiligheid of de openbare orde dat vereisen - Toepasselijke wettelijke bepaling

Krachtens artikel 74/6, §1, 4°, Vreemdelingenwet kan de minister of zijn gemachtigde, wanneer het op basis van een individuele beoordeling nodig blijkt en er geen andere, minder dwingende maatregelen effectief kunnen worden toegepast, een verzoeker om internationale bescherming in een welbepaalde plaats in het Rijk vasthouden wanneer de bescherming van de nationale veiligheid of de openbare orde dat vereisen; uit de wetsgeschiedenis van de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de Vreemdelingenwet en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen blijkt dat deze vasthoudingsgrond artikel 52/4, derde en vierde lid, Vreemdelingenwet, vervangt (1). (1) Parl.St.Kamer 2016-2017, Doc 54 2548/001.

8 mei 2018

P.2018.0415.N

AC nr. ...

- Vreemdelingenwet - Beslissing tot vrijheidsberoving - Beoordeling wettigheid door onderzoeksgerecht - Toepasselijke wettelijke bepalingen - Werking in de tijd

Bij de beoordeling van de wettigheid van een beslissing tot vrijheidsberoving genomen op basis van de Vreemdelingenwet, dient het onderzoeksgerecht te toetsen aan de wettelijke bepalingen zoals van toepassing op het ogenblik dat deze beslissing werd genomen.

8 mei 2018

P.2018.0415.N

AC nr. ...

WEGVERKEER

INSCHRIJVING VAN VOERTUIGEN

Inschrijving van voertuigen - Wet Kruispuntbank Voertuigen - Dienst Inschrijving Voertuigen - Opsporing van overtredingen op de verkeersreglement - Toegang door de politie - Onregelmatig verkregen bewijs

Het feit dat bewijselementen werden verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven zoals gewaarborgd door artikel 7 Handvest, artikel 8 EVRM en artikel 22 Grondwet of met het recht op bescherming van persoonsgegevens zoals gewaarborgd door artikel 8 Handvest, heeft niet steeds schending van artikel 6 EVRM of miskening van het recht op een eerlijk proces tot gevolg (1). (1) Cass. 19 april 2016, AR P.15.1639.N, AC 2016, nr. 265 met concl. OM; zie de wet van 14 juni 2017 tot wijziging van artikel 36bis van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, BS 28 juni 2017.

20 februari 2018

P.2017.0882.N

AC nr. ...

WEGVERKEERSREGLEMENT VAN 01-12-1975

Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 69 - Artikel 69.1 - Gebodsborden - Plaatsing van gebodsborden - Draagwijdte

Uit geen enkele wettelijke of reglementaire bepaling volgt dat gebodsborden op de openbare weg zelf moeten geplaatst worden om bindende kracht te hebben; het is krachtens artikel 69.1 Wegverkeersreglement enkel vereist dat dergelijke borden worden aangebracht op de plaats waar zij het best zichtbaar zijn en dat kan aan de gevel van een gebouw zijn.

20 februari 2018

P.2017.0882.N

AC nr. ...

WEGVERKEERSWET

Wetsbepalingen - Art. 38 - Artikel 38, § 6 - Herhaling - Verplicht verval van het recht tot sturen

Artikel 38, § 6, Wegverkeerswet verplicht de rechter die de beklaagde in staat van herhaling schuldig verklaart aan het overschrijden van de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 40 kilometer per uur, dat wil zeggen een misdrijf dat bedoeld is in artikel 29, § 3, derde lid, van voornoemde wet, om hem te veroordelen tot een verval van het recht tot sturen van minstens drie maanden (1). (1) Zie Cass. 6 mei 2009, AR P.09.0166.F, AC 2009, nr. 297.

- Art. 38, § 6 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

31 oktober 2018

P.2018.0673.F

AC nr. ...

WERKLOOSHEID

RECHT OP UITKERING

Recht op uitkering - Activiteit niet beperkt tot het gewone beheer van het eigen bezit

Uit artikel 45, zevende lid, Werkloosheidbesluit volgt dat een activiteit niet kan worden beschouwd als een activiteit die beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit indien door die activiteit de waarde van het bezit in meer dan beperkte mate wordt verhoogd.

- Artt. 44, 45, eerste lid, 1°, en 45, zevende lid KB 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

15 mei 2018

P.2018.0238.N

AC nr. ...

Recht op uitkering - Activiteit beperkt tot het gewone beheer van het eigen bezit - Begrip - Vereiste

Uit artikel 45, zevende lid, Werkloosheidbesluit volgt dat, opdat een activiteit kan worden beschouwd als een activiteit die beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit ze niet mag worden uitgeoefend met het oog op het verkrijgen van een opbrengst; daartoe is niet vereist dat die activiteit ook effectief inkomsten oplevert.

- Artt. 44, 45, eerste lid, 1°, en 45, zevende lid KB 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

15 mei 2018

P.2018.0238.N

AC nr. ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN

UITLEGGING

Uitlegging - Interpretatieve wet - Wet op de erfregeling inzake landbouwbedrijven - Uitbreiding van het toepassingsgebied van een wet

Artikel 2 van de wet van 23 augustus 2015, dat een derde lid toevoegt aan artikel 1 van de wet van 29 augustus 1988 kan niet als een interpretatieve bepaling worden beschouwd, nu een interpretatieve wet een wet is die betreffende een punt waar de rechtsregel onzeker of betwist is een oplossing geeft die door de rechtspraak had kunnen worden aangenomen, maar deze de geïnterpreteerde wet niet kan wijzigen, aanvullen of opheffen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 2 Wet 23 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 29 augustus 1988 op de erfregeling inzake landbouwbedrijven met het oog op het bevorderen van de continuïteit

22 maart 2018

C.2017.0320.N

AC nr. ...

Uitlegging - Interpretatieve wet - Wet op de erfregeling inzake landbouwbedrijven - Uitbreiding van het toepassingsgebied van een wet

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

22 maart 2018

C.2017.0320.N

AC nr. ...

Uitlegging - Interpretatieve wet

Een interpretatieve wet is een wet die betreffende een punt waar de rechtsregel onzeker of betwist is, een oplossing geeft die door de rechtspraak had kunnen aangenomen worden (1); uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 31 mei 2017 tot wijziging van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen volgt dat artikel 29ter WAM, zoals ingevoerd bij de voormelde wet van 31 mei 2017, voorziet in een aangepaste vergoedingsregel en bijgevolg geen interpretatieve wetsbepaling is. (1) Cass. 7 april 2016, AR F.14.0097.N, AC 2016, nr. 245; Cass. 16 februari 2015, AR C.13.0524.F, AC 2015, nr. 115.

- Art. 29ter Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

26 april 2018

C.2017.0578.N

AC nr. ...

WERKING IN DE TIJD EN IN DE RUIMTE***Werking in de tijd en in de ruimte - Vreemdelingenwet - Beslissing tot vrijheidsberoving - Beoordeling wettigheid door onderzoeksgerecht - Toepasselijke wettelijke bepalingen - Werking in de tijd***

Bij de beoordeling van de wettigheid van een beslissing tot vrijheidsberoving genomen op basis van de Vreemdelingenwet, dient het onderzoeksgerecht te toetsen aan de wettelijke bepalingen zoals van toepassing op het ogenblik dat deze beslissing werd genomen.

8 mei 2018

P.2018.0415.N

AC nr. ...

Werking in de tijd en in de ruimte - Overheid - Verplichting tot het nemen van een beslissing binnen een wettelijke termijn - Vernietiging van de tijdig genomen beslissing

Wanneer een overheid binnen een wettelijke termijn verplicht is tot het nemen van een beslissing, de wet aan het verstrijken van de termijn gevolgen verbindt en de tijdig genomen beslissing door de Raad van State wordt vernietigd, beschikt de overheid opnieuw over de volledige wettelijke termijn waarover zij initieel beschikte om een nieuwe beslissing te nemen (1). (1) Cass. 4 april 2002, AR C.00.0457.N, AC 2002, nr. 209, met concl. van advocaat-generaal D. Thijs.

- Art. 37 Besluit van de Vlaamse regering 11 januari 2002 ter uitvoering van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid

- Artt. 32 en 33 Decreet Vlaamse Gemeenschap 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid

26 april 2018

C.2017.0420.N

AC nr. ...

Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Gerechtskosten - Rechtsplegingsvergoeding - Erelonen en kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat - Verhaalbaarheid - Wet 21 april 2007 - Toepassing - Criterium - Hangende zaken

Artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals vervangen bij artikel 7 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, is enkel toepasselijk op de zaken die op 1 januari 2008 hangende zijn; met hangende zaken worden de zaken bedoeld waarover, bij de inwerkingtreding van die nieuwe wet, in eerste aanleg of in hoger beroep nog uitspraak moet worden gedaan (1). (1) Cass. 22 april 2013, AR S.12.0117.F, AC 2013, nr. 249 met concl. van advocaat-generaal Genicot in Pas. 2013, n° 249; zie Cass. 15 september 2014, AR C.13.0017.N, AC 2014, nr. 520 met concl. van advocaat-generaal Vanderlinden.

- Art. 14 Wet 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat

20 december 2018

F.2017.0114.F

AC nr. ...

Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Veroordeling met gewoon uitstel - Herroeping van het uitstel - Nieuwe wet die de mogelijkheid tot herroeping uitbreidt - Werking in de tijd

Het uit de bepalingen van artikel 2 Strafwetboek, artikel 7.1 EVRM en artikel 15.1 IVBPR voortvloeiende verbod voor de rechter om een wet die een zwaardere straf bepaalt toe te passen op feiten gepleegd vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wet, geldt niet alleen voor wetten die in strafsancities voorzien, maar ook voor wetten die reeds door de rechter opgelegde strafsancities herdefiniëren of wijzigen; hoewel het toestaan van een proeftijd aan een veroordeelde door de tenuitvoerlegging van de straffen uit te stellen als bedoeld in artikel 1, §1, 2°, en 8 Probatiewet een strafuitvoeringsmodaliteit is die integraal deel uitmaakt van de straf, houdt de herroeping van het uitstel van tenuitvoerlegging na een veroordeling ingevolge het plegen van nieuwe strafbare feiten tijdens de proeftijd geen herdefiniëring of wijziging van de door de rechter met de eerste veroordeling opgelegde straf in, voor zover die herroeping wordt beoordeeld volgens bepalingen die van toepassing zijn op het tijdstip van de veroordeling die uitstel van tenuitvoerlegging toekent (1). (1) Zie concl. OM.

27 februari 2018

P.2017.0509.N

AC nr. ...

Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Veroordeling met gewoon uitstel - Herroeping van het uitstel - Nieuwe wet die de mogelijkheid tot herroeping uitbreidt - Werking in de tijd

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Winants.

27 februari 2018

P.2017.0509.N

AC nr. ...

WETTIGHEID VAN BESLUITEN EN VERORDENINGEN

Wettigheid van besluiten en verordeningen - Bekendmaking - Aanplakking

In de zin van artikel L 1133-1 van het Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie, dat de bekendmaking van de gemeentelijke reglementen en verordeningen bij aanplakking voorschrijft, moet aanplakking worden begrepen als een permanente wijze van bekendmaking waardoor de belanghebbenden te allen tijde kennis kunnen nemen van het bestaan van een reglement of een verordening waarvan zij, als zij dat wensen, de inhoud kunnen vernemen op de plaats die in de bekendmaking is aangeduid (1). (1) Cass. 10 september 1992, AR F1192F, AC 1992, nr. 603; zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 729.

- Art. L 1133-1 Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie

20 december 2018

F.2017.0148.F

AC nr. ...